

the voice of canadian slovenians

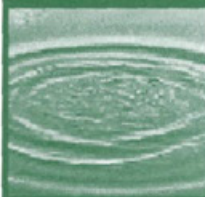
GLASILO

kanadskih slovencev

ŽIVLJENJE. ZDRAVO ŽIVLJENJE.

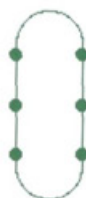
**Soustvarjamo ga tudi mi.
S svojim znanjem, izkušnjami, izdelki.
Naša poglavitna skrb je namreč zdravje.**

ZDRAVILA ZA HUMANO UPORABO

DIETETIČNI IN ZELIŠČNI IZDELKI

VETERINARSKI IZDELKI

BIOSINTETIČNI IZDELKI

KOZMETIČNI IZDELKI

ZDRAVILIŠKE STORITVE

Izdaja*Publisher*Vseslovenski kulturni odbor • All-Slovenian
Cultural Committee**Glavna in odgovorna urednica***Editor-in-Chief*

Nives Čorak

Uredniški odbor*Board of Editors*

Cvetka Kocjančič, Ivan Plut, Metka Zupančič

Svet revije*Editorial Advisors*Florijan Markun (za VKO), Frank Habjan in Stane
Kranjc (za KSK), France Brence (za Gospodarsko
zbornico), Anton Kacinik (za radio Glas kanadskih
Slovencev), Ivan Plazar, Valentin Batič, Anton Ovtar
in Franc Slobodnik (za slovenske župnije), Frank
Novak, Jože Slobodnik**Sodelavci***Collaborators*

Veronika Bric, Branka Lapanje, Jožica Vegelj

Avtorica grafične podobe*Original Graphic Concept*

Nives Čorak

Postavitev www strani*www pages*

Minca Wolf, Tihomir Varda

Naročila in oglasi*Subscription and Advertising*

Ivan Plut

Naročila, spremembe naslovov, prispevke, oglase
in pripombe pošljite na naslov
*Subscriptions, change of address, advertising and
comments forward to***GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV**

770 Browns Line, "Kastelic Building"

Toronto, ON, M8W 3W2, Canada

Tel: (519) 884-9413 Fax: (519) 884-4464

E-mail: nivescorak@hotmail.com

Prosimo, da ob naročilu oglasa priložite vso
potrebno dokumentacijo (logotip, fotografije,
tekste), na naročilnici pa označite velikost in
število oglasov. Uredništvo si prizadeva, a ne
sprejema odgovornosti za točnost podatkov.
Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.Vse pravice pridržane. Ponatis celote ali
posameznih delov je mogoč le s pisnim
dovoljenjem. Prispevki so zaželeni.*For advertising please forward all necessary
documentation (logo, photos, texts) and mark the
size and number of ads. The editors have made
every reasonable effort to provide accurate and
authoritative information, but they assume no
liability for the accuracy or completeness of the
text. Articles do not necessarily reflect the opinion
of the Editors. All rights reserved. Reproduction in
whole or in part allowed only by written
permission. Submissions are welcome.*Tiskano v Kanadi v nakladi 3000 izvodov
3000 copies Printed in Canada**Na naslovnici • Cover**Cerkev Brezmadežne s čudodelno svetinjo,
Toronto**iz vsebine**

480210

- 4 Uvodna beseda • Introduction
- 4 Iz Slovenije • News From Slovenia
- 5 Naši bralci sprašujejo • Questions
- 6 Novice iz kanadske slovenske skupnosti • News from
Canadian Slovenian Community
Jože Slobodnik - Honourary Consul of the Republic of Slovenia
Pozdravi in čestitke predstavnikov posameznih društev in ustanov
Ob tridesetletnici slovenske folklorne skupine Soča v Hamiltonu
Slovenski Trio Barocco Forte v Torontu
Gostovanje Tria Barocco Forte, Edmonton
- 13 Kongres • Congres
Slovenci po svetu in njihovi odnosi z domovino
- 14 Odprti album • Open Album
Privatni laboratoriji Staneta Ugovška
- 17 Umetnost • Art
Logar exhibits in New York
Otvoritev razstave Celjana Jožeta Domjana -
Razstava gledaliških plakatov Jožeta Domjana
- 18 Literatura • Literature
Ujeti spomini
A Woman in this World
- 20 Knjiga • Books
Irma Ožbalt: Dež gre
- 21 Duhovna misel
Velikonočna skrivnost
- 22 Šport • Sport
Osmi slovenski smučarski dan v Windhamu Catskill Mountain
- 23 In memoriam • v spomin
Prijatelju Jožetu Berkopcu v slovo
- 24 Zdravje • Health
"Exercise After 60 Helps Stop Cancer"
- 25 Obletnice • Anniversary
Zlata poroka zakoncev Lenarčič
- 26 Križanka • Crosswords
- 27 Kulinarika • Gastronomy
- Humor

uvodna beseda

Vztrajno prizadevanje je obrodilo sadove, 19. februarja 1999 smo Slovenci v Južnem Ontariu dobili častnega konzula gospoda Jožeta Slobodnika. Številčna prisotnost slovenske skupnosti se odseva s pozdravi in čestitkami na treh straneh revije Glasilo. Naslovnica te pomladne številke nam slika prostor, kjer je ob slovenski cerkvi Brezmadežne dvorana, v kateri je potekal slavnosti večer.

Velikonočna skrivnost je naslov prispevka iz sredine naših duhovnikov, v času razmišljanj o prehojenih poteh in globljem smislu prihajajočih praznikov.

Ocena razstave gledaliških plakatov z besedami slikarja Teda Kramolca približa vpogled na svet plakatov grafičnega oblikovalca Jožeta Domjana, ki je razstavljal v februarju v "The Living Art Centre". Hkrati nam Ted Kramolc podarja k članku Damjane Bratož skice, ki so nastale med koncertom slovenskega Tria Barocco Forte. Redkost tovrstnega prijema nam je vsekakor obogatila strani revije. O gostovanju skupine v mestu Edmonton pa nam je članek prispeval Frank Klemen.

Odziv bralcev Glasila na spletne strani Glasila ali Glasilo/on-line je v zadnjih tednih bil tako vzpodbuden, da se bomo potrudili razširiti arhiv revije in vam hkrati tudi redno dodajati najnovejše članke in aktualnosti. Zaenkrat smo se odločili, da bodo besedila samo v angleščini tako, da bi sebi poenostavili dodatne napore in obenem vzpodbudili širši krog bralcev.

Nives Čorak
Glavna in odgovorna urednica

internet

WWW strani revije Glasilo:
www.slovcan.com/glasilo

Slovenian Information on the Internet

Virtual Guide to Slovenia

www.uvi.si/slo/

Government PR&Media Office

www.ijs.si/uvi/

Government Centre for Informatics

www.sigov.si

Chamber of Commerce and Industry of Slovenia

www.gzs.si

Slovenian Tourist Board

www.tourist.board.si

Institute of Macroeconomic Analysis and Development (IMAD)

www.sigov.si/tipo/

Trade and Investment Promotion Office

www.sigov.si/zrs/

Telefonski imenik Slovenije

<http://tis.telekom.si/>

Slovenia.At Home in Europe

evropa.gov.si

Slovenians on the Internet

www.uni-mb.si/~ugrtan01f/shp/shp.html

Stičišče Avstralskih Slovencev

www.glasslovenije.com.au/

Other Related Information on the Internet

Toronto on the Internet

www.math.toronto.edu/toronto/

pisma bralcev

Draga urednica,

Ker moja sestra že skoraj 50 let živi v Kanadi (v Vancouvru), sem si vašo internet stran ogledal in jo prebral z velikim veseljem.

Stran je zanimiva in mi je všeč, morate jo obdržati in še obogatiti.

Sem pa to domačo stran težko, oziroma le slučajno našel, in to s pomočjo www strani, ki jih urejajo avstralski Slovenci, ki so svoj naslov objavili na slovenskem najnovejšem internet seznamu Slowwwenia.com, ki je čedalje bolj kvaliteten.

Kot računalničar bi vam predlagal neko spremembo: slika na prvi strani je vsekakor mnogo prevelika, kar moti obiskovalca te strani, pa še po nepotrebnem se predolgo nalaga.

In še nekaj, prosim, pošite Slovenci (v naslovu) z veliko začetnico, čeprav je v grafiki sicer dovoljeno tudi pisanje z malo začetnico.

Če vas pri vašem delu zanimajo še nekateri novejši in novi slovenski linki, jih lahko dobite (tudi) na mojih straneh na naslovu
<http://www2.ames.si/~ljsikka3/slolink.htm>.

Prav lepe pozdrave iz Kamnika,
Branko Novak

Pozdravljeni!

Danes smo prejeli vaše Glasilo in tudi vaš naslov na internetu. V nekaj dneh ga bomo dodali na naše strani Stičišča avstralskih Slovencev. Čestitam na urejenih straneh in upam, da boste tako tudi nadaljevali. Posebne čestitke pa veljajo za vaše urejeno GLASILO. Sam delam na našem Stičišču in vem, koliko časa zahteva urejanje, in na koncu je še vedno kaj narobe.

Veste morda še za kakšne slovenske strani v Ameriki? Sam jih iščem, toda brez uspeha.

Lep pozdrav,
Florjan Auser
Glas Slovenije

Editor,
I have enjoyed the "Glasilo". I found it very helpful to continue my Slovenian reading, at times words are difficult but I keep working at it. I am proud of my heritage.

Hvala lepa za revijo
Jennie D. Schultz
Euclid, Ohio

Slovenian Economy

In the beginning of March, Slovenian Economics Minister Metod Dragonja stepped down after he was appointed vice chairman of the board in the pharmaceuticals maker Lek. Both Slovenia's pharmaceuticals manufacturers, Ljubljana's Lek and Novo mesto-based Krka last year reported lower profits than the year before. Several other companies announced their 1998 business results this week. The story about selling the car-maker TAM remained unended, and Minister of Economic Relations and Development Marjan Senjur soothed public anxiety stressing there were no signs of recession. Another resounding notice was the recommendation of several commercial banks for ceiling interest rates, which caused the most concern in the Bank of Slovenia.

TAM Maribor

Maribor-based MTI Evropa did not sign a sales contract to purchase TAM, a vehicle manufacturer in receivership, on Monday, March 1st, the deadline for signing the contract. According to Mirko Zagar, TAM trustee in bankruptcy, the contract has not been signed because MTI Evropa failed to pay a deposit of SIT 1.05 billion, one tenth of the contract's worth. The bankruptcy senate of the Maribor district court ruled on 15. January that TAM can be sold to MTI Europe for SIT 10.5 billion (about US\$ 64.8 million). The deal had previously been approved by TAM's creditor committee. Further steps are to be decided upon by the bankruptcy senate of the Maribor district court and TAM's creditor committee.

Health in Slovenia

Slovenia is the seventh healthiest country in Europe, according to a survey conducted by The Economist. Slovenia has the lowest maternal death rate in Europe and ranks 4th in terms of infant death rate.

Trade Shows Fair Alps Adria

The fair Alps Adria in Ljubljana, featuring building materials, furniture and heating, equipment, attracted expected number of visitors. The fair which opened on 23rd February, featured about 400 exhibitors from 22 countries. Apart from the Slovenian companies, companies from Austria, Croatia, India, Italy, Germany and Estonia were also directly present at the fair.

naši bralci sprašujejo

V rubriki Naši bralci sprašujejo vam na vaša vprašanja posredujemo strokovne odgovore iz slovenske ambasade v Ottawi. Na vprašanja, ki jih zastavljajo bralci in utegnejo zanimati širši krog naših rojakov, odgovarja svetovalec veleposlaništva Republike Slovenije v Ottawi, g. Goran Križ.

Uvedba ločenih carinskih kontrolnih prehodov na slovenskem letališču Brnik

Z uvedbo sistema ločenih carinskih kontrolnih prehodov na letališču Brnik je Slovenija naredila še en korak pri približevanju Evropski uniji, saj uvedba teh prehodov pomeni hitrejšo in enostavnejšo vstopanje v Slovenijo.

• Zeleni prehod z napisom "BREZ BLAGA ZA DEKLARIRANJE" je namenjen potnikom z blagom, ki je oproščeno plačila carine in zanj ni potrebno opraviti carinskih formalnosti.

• Rdeči prehod z napisom "Z BLAGOM ZA DEKLARIRANJE" je namenjen potnikom z blagom, ki so ga dolžni prijaviti carinskemu organu zaradi izvedbe carinskih formalnosti.

Če boste v dvomu, kateri prehod uporabiti, Vam svetujemo, da uporabite rdeči prehod, kjer bo carinski delavec ugotovil, ali je za blago potrebno opraviti carinske formalnosti.

Če boste neupravičeno uporabili zeleni prehod, Vas moramo opozoriti na naključne carinske kontrole v tem prehodu in na to, da so za neprijavo blaga, za katero je obvezna carinska deklaracija, predvidene kazni.

Blago, ki ga ni potrebno prijaviti (zeleni prehod)

Če ste slovenski ali tuji državljan in prihajate iz tujine, imate pravico do oprostite plačila carine za:

- blago, ki je namenjeno Vaši osebni uporabi med potovanjem (osebno prtljago) ali za
- tobačne izdelke:
 - 200 cigaret, ali
 - 100 cigarilov, ali
 - 50 cigar, ali
 - 250 g tobaka za kajenje, ali
 - sorazmerno količino različnih navedenih tobačnih izdelkov

• alkohol in alkoholne pijače:

- 2 l vina in

- 1 l žgane alkoholne pijače

• parfume: 50 g, ali toaletne vode: 0.25 l

Potniki, mlajši od 17 let, nimajo pravice do oprostite carine za tobačne izdelke ter alkohol in alkoholne pijače.

Če ste slovenski ali tuji državljan, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, imate poleg prej navedenega blaga pravico do oprostite plačila carine še za predmete, ki jih priložnostno uvažate za svoje osebne potrebe, potrebe svoje družine ali za darila, vendar njihova skupna tolarska protivrednost ne presega 80 EUR (okrog 150 CAD).

Ugodnost oprostite plačila carine do 80 EUR ne velja za tobačne izdelke, alkohol, alkoholne pijače, parfume in toaletne vode, ki presegajo količine, navedene v okviru oprostite za tovrstne izdelke.

KONZULARNE URE:

Ottawa

Uradne ure za stranke so od ponedeljka do petka od 10:00 - 12:00 ure in od 14:00 - 16:00 ure v prostorih veleposlaništva.

Informacije po telefonu, na veleposlaništvu, so na voljo vsak delovni dan v tednu med 8:00 in 16:00 uro.

Toronto

Vsako prvo in tretjo delovno sredo v mesecu.

od 13:00 - 19:00 ure, zaenkrat v prostorih Slovenskega informacijskega centra na naslovu 770 Browns Line, Etobicoke.

Montreal

V prostorih župnije Sv. Vladimira, 3470 Boul. St. Joseph E. (samo dvakrat na leto)

Jože Slobodnik - Honourary Consul of the Republic of Slovenia

It has been a long time since Slovenians in Southern Ontario were so united as they were on February 29, 1999, at the reception at Slovenian Church Hall in honour of the newly appointed Honourary Consul Jože Slobodnik.

The masters of ceremony Marija Ahačič-Pollak and dr. Tone Kačnik saw to it that the program went on smoothly and that a representative of each Slovenian club or institution had a chance to greet the Honourary Consul. The president of All-Slovenian Cultural Committee Ivan Plut explained the meaning of this historic event and introduced the Honourary Consul. His speech was followed by four songs performed by women's choir Plamen under the leadership of Marija Ahačič-Pollak. Following that the pastor of Our Lady of Miraculous Medal from Toronto Fr. Ivan Plazar and the pastor of St. Gregory the Great Parish from Hamilton Fr. Franc Slobodnik extended their greetings. Short speeches were delivered also by the president of Canadian Slovenian Congress Dr. France Habjan, the president of Canadian Slovenian Council Mrs. Ema Pogačar, the president of Canadian Slovenian Chamber of Commerce Mr. Frank Brence, and the president of Coordination Committee for Niagara Region

Mr. Frank Novak.

The representatives of twenty-six different Slovenian organizations and institutions extended their greetings to the newly appointed Honourary Consul. Then, one by one, the honorary guests came to the microphone to extend their greetings: the Canadian Corporate and Government Consultant Mr. Frank

Pazner, the Consul of Croatia Mr. Ivan Picukarič, the Consul General of Hungary Mr. Gabor Menczel, member of parliament for Etobicoke Mrs. Jean Augustine and the special representative of the Canadian ministry of foreign affairs Mr. Garry Robinson.

The greetings on behalf of Slovenian government were extended to the Honourary Con-

Predsednik VSKO Ivan Plut izroča častnemu konzulu Jožetu Slobodniku umetniško sliko.

Jože Slobodnik - Častni konzul Republike Slovenije

sul Jože Slobodnik by his excellency dr. Božo Cerar, the Ambassador of the Republic of Slovenia in Ottawa.

The highlight of the evening was the speech delivered by the newly appointed Honourary Consul Jože Slobodnik. On behalf of entire Slovenian community in Southern Ontario a painting by late Canadian Slovenian painter Andy Štritof was presented to the Honourary Consul for his new office. The painting was donated by Andy Štritof Trust Fund.

Everyone present at the reception that evening felt a renewed sense of pride and conviction that united, Slovenians in Southern Ontario are important and capable of great things. We all felt that by appointing Mr. Jože Slobodnik for the Honourary Consul Slovenian government has recognized our wishes and our contribution to our homeland.

Po dolgem in nestrpnem pričakovanju in po našem vztrajnem prizadevanju, da bi Slovenci v Južnem Ontariu dobili za častnega konzula človeka, ki je sposoben in vreden te pomembne naloge, se nam je le uresničila želja, ko je slovenska vlada imenovala torontskega podjetnika Jožeta Slobodnika za častnega konzula.

V slovenski dvorani Brezmadežne že dolgo ni bilo tako lepega večera, kot je bil v petek, 19. februarja 1999. Slovenci že dolgo nismo bili tako enotni kot ta večer. Z velikim navdušenjem in odobravanjem smo sprejeli novoimenovanega častnega konzula.

Vzdušje v polni dvorani je bilo enkratno. Program sta odlično vodila Marija Ahačič-Pollak in dr. Tone Kačinič. Pevski zbor Plamen je najprej zapel kanadsko in slovensko himno, potem pa je predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora Ivan Plut v svojem kratkem nagovoru orisal pomen tega zgodovinskega dogodka in predstavil častnega konzula.

Po kratkem kulturnem programu, v katerem je zbor Plamen pod vodstvom

Marije Ahačič-Pollak zapel štiri pesmi, so sledili nagovori soorganizatorjev večera. V imenu župnije Brezmadežne je spregovoril župnik Ivan Plazar. Ganljiv je bil govor gospoda Franca Slobodnika, ki ni govoril samo kot župnik hamiltonske župnije, temveč predvsem kot brat častnega konzula. Dr. France Habjan je slavljenca pozdravil v imenu Kanadskega slovenskega kongresa, v imenu Kanadskega slovenskega sveta je častnemu konzulu čestitala predsednica Ema Pogačar, v imenu Kanadske slovenske gospodarske zbornice pa njen predsednik Frank Brence. Frank Novak je izročil pozdrave in čestitke v imenu Koordinacijskega odbora za niagarsko področje. Sledile so čestitke vseh drugih društev. Kar sedemindvajset predstavnikov društev in ustanov se je zvrstilo, med njimi tudi predsednik starostnega doma Lipa in predstavnika obeh slovenskih kreditnih zadrug. Besede, ki so privrele iz srca, so izražale zadovoljstvo in pripravljenost s častnim konzulom sodelovati in ga pri njegovem delu podpirati.

Županja Mississauga Hazel McCallion, ki je velika prijateljica Slovencev, se zaradi predhodnih obveznosti slavlja ni mogla udeležiti, poslala pa je pozdravno pismo s svojimi čestitkami, ki je bilo na prireditvi prebrano. Sledili so pozdravni nagovori častnih gostov. Spregovorili so: svetovalec kanadske vlade gospod Frank Pazner, hrvaški konzul Ivan Picukarič in madžarski generalni konzul Gabor Menczel, ministrska poslanka za Lakeshore / Etobicoke gospa Jean Augustine in posebni predstavnik kanadskega ministrstva za zunanje zadeve gospod Garry Robinson. V imenu slovenske vlade je častnega konzula pozdravil veleposlanik Republike Slovenije v Ottawi dr. Božo Cerar. Višek večera pa je bil govor častnega konzula Jožeta Slobodnika.

V spomin na ta dogodek je predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora Ivan Plut v imenu celotne slovenske skupnosti izročil častnemu konzulu umetniško sliko

za njegovo novo pisarno. Sliko pokojnega kanadskega slovenskega slikarja Andreja Štritofa je v ta namen daroval Štritofov sklad.

Večer nas je navdal s ponosom in s ponovnim zaupanjem, da s složnim skupnim delom Slovenci v Južnem Ontariu nekaj zmoremo in nekaj pomenimo. Vsi smo čutili, da je bilo imenovanje Jožeta Slobodnika za častnega konzula priznanje vsem nam, obenem pa tudi velika spodbuda za povečano medsebojno sodelovanje in za sodelovanje z našo matično domovino Slovenijo.

Govor častnega konzula Jožeta Slobodnika

novice iz kanadske slovenske skupnosti

Pozdravi in čestitke predstavnikov posameznih društev in ustanov

Ivan Plut, the president of the All Slovenian Cultural Committee:

Good Evening, honourable guests, Ladies and Gentlemen!

I would like to thank The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Slovenia for naming a member of our Slovenian Community, Mr. Joe Slobodnik, as Honourary Consul of the Republic of Slovenia.

Mr. Slobodnik is a successful businessman who is always ready to support our Slovenian Community financially, as well as with his sage and sound advice.

In his own successful business, he has learned virtues of hard work, endurance, patience and perseverance.

While working and helping numerous Slovenian organizations he gained an insight of the needs and aspirations of the Slovenian Community in Southern Ontario. His leadership qualities and vast business experience qualify him as an excellent choice to represent us as the Honourary Consul for Slovenia.

His extensive help to the Republic of Slovenia during and after its successful struggle for independence shows his strong position and his eagerness to help his homeland.

We are proud and honoured to be here with him this evening to show him our gratitude and our appreciation for taking on this challenging job.

We promise him our support and cooperation, so that together, united as we are today, we can create a strong friendship, as well as promote economic and cultural ties between Canada and Slovenia.

Fr. Ivan Plazar, the pastor of Our Lady of Immaculate Medal, Special prayer and a blessing at the reception for the Honourary Consul:

All mighty and eternal God, you have revealed your glory to all nations. God of power and might, wisdom and justice, to you authority is rightly administered, laws enacted and judgment is decreed. We pray for Honourary Consul Mr. Joseph Slobodnik, may he be enabled by your powerful protection, discharge his duties with honesty and ability. We, likewise, command to your unbounded mercy all citizens of Canada and Slovenia, that we might be blessed in the knowledge and sanctified in the observance of the holy law. May we be preserved in the union and peace with the world cannot give. And after enjoying things of this life be admitted to those which are eternal. We pray to

you who are Lord and God for ever and ever. Amen.

Frank Novak, the president of the Coordination Committee, Niagara:

Honourary Consul Mr. Joe Slobodnik, I feel privileged to have the opportunity to address you on behalf of Slovenian organizations from Hamilton Niagara Region. You have many friends in our region. We were looking forward to this evening with great anticipation. I wish to express our congratulations and best wishes on your appointment as Honourary Consul of the Republic of Slovenia.

Honourary Consul Mr. Joe Slobodnik, I believe, everyone of us have enjoyed your caring support and leadership in the Slovenian Community. Tonight, we are delighted that the Republic of Slovenia is also recognizing your contribution to Slovenian Community. We admire your values and believes. You are an inspiration to all of us.

Frank Paznar, Canadian Corporate and Government Consultant:

Joseph, it is my great pleasure on behalf of Slovenian Community and all your friends to wish you the very best. We are there for you whenever you need us. Please just call.

Ivan Picukarič, the Consul of Croatia:

I would like to thank you for your kind invitation to this event, and I would like to congratulate Mr. Slobodnik on his appointment for Honourary Consul for the Republic of Slovenia. I wish him all the best in his new endeavor.

Gabor Menczel, the Consul General of Hungary:

I would like, first of all, welcome Mr. Slobodnik to the large community of the consular corps in Toronto which is the second largest consular corps in the world.

I would also like to congratulate him on this very respectful and very difficult task and duty which he has to fulfill from now on. I would also like to thank you for your very thoughtful invitation to me as a consul of your neighbouring country.

Jean Augustine, Member of Parliament for Etobicoke:

Honourary Consul, I am so pleased to welcome you and to use this title "Honourary Consul." We can see the com-

munity unified in greeting a new and Honourary Consul. I am here as a member of parliament for Etobicoke Lakeshore. On behalf of my constituents I would like to welcome you to the riding of Etobicoke Lakeshore, and I would like to bring greetings from my Government, the Government of Canada, and my Prime Minister, and not only bring greetings to you, sir, but to compliment the Republic of Slovenia for the choice they have made in this regard.

I also want to offer you, sir, my support. We are not far away and know that you can depend on my cooperation and support of my office in your duties that lie ahead. I think no honourary consul should be without a flag. So I brought you one. I hope it is going to be behind your desk when I come to visit you.

V imenu kanadskega parlamenta vam čestitam!

Congratulations and best wishes on the appointment for the Honourary Consul of Slovenia.

Gerry Robinson, the Special Representative of the Canadian Ministry of Foreign Affairs:

Mr. Slobodnik, my congratulations and my thanks for the very kind invitation. I am one of the few people in Canada who has worked directly with the Government of Slovenia helping to extend and ensure some peace and stability, particularly with the Slovenian help in the region of Bosnia Hercegovina. I look forward very much to working with you and I offer my congratulations on behalf of the Ministry of Corporate and National Affairs.

Ivan Plut, predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora:

Dober večer, dragi gostje!

V imenu Vseslovenskega kulturnega odbora vse skupaj prav lepo pozdravljam in se vam zahvaljujem za tako lep obisk. Odločitev slovenske vlade, da je imenovala častnega konzula za področje Južnega Ontaria, je zgodovinski dogodek, ki smo ga Slovenci v Južnem Ontariu že dolgo in nestrno čakali. Vzpostavitev diplomatskih stikov med republiko Slovenijo in Kanado leta 1993, in nadaljnje sodelovanje kanadskih Slovencev z veleposlaništvom v Ottawi, nas je močno povežalo in navdušilo za tesnejše stike z matično domovino. Dejstvo, da bomo odslej imeli v naši sredini častnega konzula, bo te stike še poglobilo.

novice iz kanadske slovenske skupnosti

Različnost med nami je seveda normalna in zdrava, dokler smo pripravljeni drug drugemu prisluhniti in skupaj sodelovati za dobrobit naše slovenske skupnosti in naše domovine. Lep primer takega sodelovanja je bila nedavna proslava slovenskega kulturnega praznika, in seveda današnji sprejem našega častnega konzula gospoda Jožeta Slobodnika.

Mislím, da mi ni treba posebej predstavljati gospoda Slobodnika. Vsi vemo, da je uspešen podjetnik in da izdatno finančno podpira slovensko skupnost, še zlasti radio Glas kanadskih Slovencev in revijo Glasilo kanadskih Slovencev, ki sta nujno potrebna za prepoznavanje in utrjevanje naše slovenske identitete v tej multikulturni državi Kanadi.

Te njegove darežljivosti ste deležni vsi, ki berete revijo ali poslušate radio.

Izdatna je bila njegova pomoč Republiki Sloveniji v času osamosvajanja in pozneje pri uvajanju demokracije. Njegovo aktivno delovanje v različnih slovenskih društvih mu je dalo vpogled v razmere, želje in potrebe tukajšnje slovenske skupnosti.

Je umirjen in preudaren človek, človek principov in integritete, zato uživa ugled in spoštovanje pri tukajšnjih Slovencih. Mislím, da lahko rečem v imenu celotne slovenske skupnosti v Južnem Ontariu, da smo izredno veseli, da je bil prav on imenovan za častnega konzula Republike Slovenije. Zahvaljujemo se slovenskemu zunanjemu ministrstvu za to imenovanje. Najlepša hvala slovenskim župnijam, Kanadskemu slovenskemu kongresu, Kanadskemu slovenskemu svetu, Kanadski slovenski gospodarski zbornici ter Koordinacijskemu odboru Niagarskega področja za soorganizacijo tega večera. Vam, gospod Slobodnik, pa se zahvaljujemo, da ste to odgovorno delo sprejeli. Obljubljamo vam svojo pomoč in sodelovanje.

Ivan Plazar, župnik pri Brezmadežni v Torontu:

Gospod častni konzul Jože Slobodnik, iz vsega srca se z Vami veselimo, čestitamo vam za imenovanje in vam pri vašem delu želimo veliko božjega blagoslova in vam obljublamo, da bomo po svojih močeh pomagali in klicali božji blagoslov.

Dr. France Habjan, predsednik Kanadskega slovenskega kongresa: V veliko čast mi je, da smem nocoj v imenu Kanadskega slovenskega kongresa pozdraviti, čestitati in javno izraziti veliko

zadovoljstvo in veselje nad imenovanjem našega skupnega prijatelja in kolega za častnega konzula v Južnem Ontariu, gospoda Jožeta Slobodnika. Resnično smo veseli modre in daljnovidne odločitve slovenskih oblasti, ki so prisluhnile potrebam in željam slovenske skupnosti v Južnem Ontariu. Vsem nam je znano, da ima novi častni konzul dolgoletne izkušnje v družbenem dogajanju v slovenski skupnosti in dobro pozna njene potrebe, kakor tudi potrebe po odpiranju novih perspektiv v naši slovenski skupnosti. Vaša navzočnost v slovenskih organizacijah, gospod častni konzul, v preteklosti ni bila samo članska pripadnost, ampak je bila dejavna prisotnost in čestokrat tudi odločujoči dejavnik. Z gotovostjo morem trditi, da novih "mostov" v kanadski slovenski skupnosti ne bo treba graditi, morda včasih kakšno neznatno brv, zato smo prepričani, da boste mogli vzpostaviti nova naprežanja pri dograjevanju naše skupnosti na kulturnem in gospodarskem področju, kakor tudi pri vzpostavljanju svežih prijateljskih vezi z Republiko Slovenijo.

Gospod častni konzul, Vaše videnje, vedenje in Vaša zlahtna osebnost so porok, da boste zlahka mogli izvrševati poslanstvo, ki vam ga nalaga novo služenje skupnosti, in to ne samo slovenski. Z Vašim imenovanjem boste mogli tudi aktivno poseči v kanadsko družbeno življenje in s tem hkrati predstaviti skupnost, iz katere izhajate.

Spoštovani novo imenovani častni konzul g. Jože Slobodnik, sprejmite še enkrat v imenu KSK izraze našega veselja in spoštovanja. Zagotavljam Vam, da boste našli v Slovenskem kanadskem kongresu vedno dejavnega in zvestega sodelavca.

Frank Novak, predsednik Koordinacijskega odbora za Niagarsko področje:

Spoštovani gostje!

Imenovanje prvega častnega konzula je za nas zgodovinski dogodek. Slovencem s področja Hamiltona-Niagare, in še posebej nam, nocoj prisotnim, je v veliko zadoščenje, da je to čast prejel Jože Slobodnik, naš dolgoletni sodelavec in prijatelj. Gospod častni konzul, prejmite naše iskrene čestitke in najboljše želje pri uresničevanju vašega poslanstva. Slovenska skupnost na niagarskem polotoku se veseli sodelovanja z vami.

Ema Pogačar, predsednica

Kanadskega slovenskega sveta, Toronto:

Honourable guests, His Excellency dr. Cerar, Honourable Consul! On behalf of Canadian Slovenian Council I congratulate you. Častni konzul, želimo vam pri tem delu veliko uspeha in še enkrat čestitke v imenu Kanadskega slovenskega sveta. Congratulations!

Frank Brence, predsednik Kanadske slovenske gospodarske zbornice:

V imenu članov in članic Kanadske slovenske gospodarske zbornice vam, gospod Slobodnik, čestitamo k vašemu imenovanju. Mr. Slobodnik, Canadian Slovenian Chamber of Commerce is at your service! Thank you, sir!

Veleposlanik Republike Slovenije dr. Božo Cerar:

Spoštovani gospod Slobodnik, oziroma sedaj, ko si zajadral v diplomatske vode, ti lahko rečem, spoštovani kolega, Mrs. Augustine, Mr. Robinson, gospe in gospodje! Če bi bil poet, bi rekel: Nocoj je pa en lep večer. Torej, res sem zelo vesel, da ste tako lepo sprejeli medse novoimenovanega častnega konzula Republike Slovenije v Južnem Ontariu gospoda Slobodnika. To me utrjuje v prepričanju, da je bila naša izbira dobra.

Ne veleposlanik, ne častni konzul, skratka nihče ne more svojega dela popolno opraviti brez pomoči drugih, brez svojega ministrstva, brez svojih sodelavcev, tako da je pomoč, ki jo dobivamo od ostalih, še kako pomembna. Zase lahko rečem, da sva z gospodom Slobodnikom vzpostavila zelo dobro sodelovanje in prepričan sem, da bo tako tudi v prihodnje.

Za predstavnika države Slovenije v Torontu, v okolju, kjer živi dosti kanadskih Slovencev, je seveda še kako pomembna vaša podpora. Namreč le počasi, tudi s potrpljenjem in dobro voljo, bomo lahko premikali stvari naprej v korist vas, Slovencev doma, Kanade in Slovenije. Hvala lepa!

Lojze Kocjančič, Slovensko lovsko in ribiško društvo Toronto:

V imenu Lovskega in Ribiškega društva vam, gospod Slobodnik, čestitam in želim dobro sodelovanje.

Jože Kanalec, Društvo Simon Gregorčič, Toronto:

Gospodu Jožetu Slobodniku v imenu društva Simon Gregorčič čestitam in mu

novice iz kanadske slovenske skupnosti

želim vse najboljše. Če potrebujete pomoč, vam bomo radi pomagali.

Jože Ritlop, Društvo Večerni zvon, Toronto:

Spoštovani gospod konzul Jože Slobodnik, v imenu Večernega zvona vam čestitam in želim veliko uspehov pri vašem nadaljnjem delu.

Martin Vukšinič, Belokranjski sklad, Toronto:

V imenu Belokranjskega sklada čestitam gospodu Slobodniku in mu želim zdravja, sreče in uspehov v bodoče. To mu želijo rojaki s sončne strani Gorjancev.

Tone Černivec, društvo Holiday Gardens, Toronto:

Spoštovani gospod konzul Jože Slobodnik, v čast mi je, da vam lahko v imenu društva Holiday Gardens čestitam in vam želim obilo uspehov. Zahvaljujem se vam, da ste sprejeli tako pomemben položaj v imenu vseh Slovencev tukaj, in upam, da bomo imeli prijetno sodelovanje.

John Kuri, Slovensko letovišče:

On behalf of Slovenian Summer Camp I would like to congratulate Mr. Slobodnik on his appointment for the Honourary Consul for the Republic of Slovenia. We wish him all the best!

Ciril Soršak, Folklorna skupina Nagelj, Toronto:

Spoštovani gospod častni konzul, v imenu plesne skupine Nagelj vam želim vse najboljše. Danes nas je sicer malo manj v tej dvorani, kot nas je bilo januarja 1992, vendar smo prav tako složni in mislim, da vam bomo vsi v pomoč. Čestitke in dobre želje!

Nevenka Slavinec, plesni skupini Mladi glas in Planika, Toronto:

V imenu plesnih skupin Mladi glas in Planika čestitamo gospodu Slobodniku. On behalf of Mladi Glas and Planika, and all Slovenian youth I could say from the bottom of our hearts they could not have chosen a better man. As your brother said, the spiritual support is there, and we will give you everything else.

Bernarda Čemas, Slovenska igralska skupina, Toronto:

Gospod častni konzul, izročam vam čestitke Slovenske igralske skupine. Kadar nam bo uspelo kaj novega postaviti na oder, vam pošljem dve vstopnici zastonj.

Jože Čemas, Športno društvo Slovenija, Toronto:

Najlepše čestitke in veliko uspehov pri vaši novi nalogi.

Frank Jager, Slovensko lovsko društvo Planica, Toronto:

V imenu Slovenskega lovskega in ribiškega društva Planica čestitam in se zahvaljujem za vse. Kot član Planice ste zvesto opravljali naložene stvari in prav tista iskrena stvar naj vam pomaga pri novi nalogi.

Darko Medved, Slovenski starostni dom Lipa, Toronto:

On behalf of the Board of Directors of Dom Lipa I would like to congratulate you, Joe, our former college and board member. We congratulate you on your appointment and we wish you all the best and abundance of fulfillment in your new endeavors. We would like to offer you space at Dom Lipa whenever you decide to come. Your caring and giving personality while serving on the board is respected. But let there be no mistake: We are not expecting you for many years to come. And as the saying goes, I think you have many things to do and a lot of places to go. All the best in your new endeavors.

Vili Stajan, Kreditna zadruga Slovenija, Toronto, in Marija Zajc-McDonald, Kreditna zadruga J.E. Kreka:

Since we are both in saving business, we thought we would save a little time and do this thing together: V imenu obeh kreditnih zadrug v Kanadi - Janeza Evangelista Kreka in Župnijske hranilnice in posojilnice Slovenija, pa naših 7000 skupnih članov, vam iskreno čestitamo, gospod Slobodnik, in želimo mnogo uspehov pri vašem novem poslanstvu in delu za našo medsebojno povezavo.

Štefan Muhič, Slovenski park, Guelph:

V imenu Slovenskega parka vam čestitam, gospod Slobodnik, ob tako visokem odlikovanju. Osebnost pa vam želim predvsem obilo sreče pri lovu.

Franc Štadler, Vzajemna podpora zveza Bled, Glavni odbor, Hamilton:

V imenu Vzajemne podporne zveze Bled vam iskreno čestitam in vam želim obilo uspehov.

Janez Hočevnar, Bled, Planica 13, Hamilton:

V imenu društva Bled, Odsek št. 13, Planica, Hamilton, vas prav lepo pozdravljam in prinašam iskrene čestitke gospodu Jožetu Slobodniku. Želim mu

veliko uspeha pri njegovem delu.

Jože Bajuk, Slovenski narodni dom Lipa Park, St. Catharines:

V imenu društva Slovenski narodni dom Lipa Park čestitam Jožetu Slobodniku. Veliko sreče! Upam, da nas bo lepo vodil naprej.

Jerry Ponikvar, Društvo Sv. Jožefa, Hamilton:

On behalf of Društvo Sv. Jožefa, Hamilton, and Villa Slovenia, we are very pleased to bring our best wishes to Jože Slobodnik. We all know this evening that Jože has made an important contribution to the Slovenian Community here in Canada, as well as to Slovenians in his home land. Jože, tonight we are honoured to have you as our Honourary Consul. We wish you all the best in your endeavors.

Zinka Mirt, Društvo Sava, Kitchener:

Predstavljam majhen del Slovenije pod imenom Slovensko društvo Sava iz Kitchenerja. Častni konzul, gospod Jože Slobodnik, v imenu vseh Slovencev iz Kitchenerja, Waterlooja in okolice, v imenu našega predsednika Štefana Ivančiča, vam iskreno čestitam in vam želim veliko uspešnega sodelovanja med Slovenci v Kanadi in med našo lepo Slovenijo. Ob tej priložnosti tudi lepo pozdravljam vse navzoče z željo po skupnem sodelovanju.

Florjan Markun, Župnijski svet Brezmadežne, Toronto:

V imenu župnijskega sveta Marije Brezmadežne vam čestitam ob vaši novi funkciji. Z velikim navdušenjem gledamo v prihodnost.

Dr. Peter Klopčič, Slovenski krščanski demokrati, Toronto:

Dragi rojaki, Bogu se moramo zahvaliti, da nam je poslal idealista in sposobnega človeka, da bo Slovence predstavljal in v precejšnji meri koordiniral in gradil mostove. Jože, iskreno čestitam!

Ema Pogačar, Slovenska narodna zveza, Toronto:

V imenu Slovenske narodne zveze in časopisa Slovenska država, ki izhaja že petdeset let, čestitamo Jožetu in mu želimo vse najboljše in obilo uspehov pri njegovem delu.

Jože Škulj, Slovenska telovadna zveza, Toronto:

V imenu Slovenske telovadne zveze in v svojem imenu želim lovcu Jožetu

novice iz kanadske slovenske skupnosti

Slobodniku vse najboljše k njegovemu imenovanju za častnega konzula.

Toni Kačičnik, Radio Glas kanadskih Slovencev, Toronto:

V imenu radia Glas kanadskih Slovencev in njegovih poslušalcev iskreno čestitamo ob vašem imenovanju in se vam obenem zahvaljujemo za vašo izdatno finančno in moralno pomoč.

Nives Čorak, urednica "Glasila kanadskih Slovencev", Toronto:

V imenu Glasila kanadskih Slovencev bi rada iskreno čestitala častnemu konzulu Jožetu Slobodniku in se mu hkrati zahvalila za vso dosedanje pomoč in podporo. Obenem bi mu rada zaželela veliko sreče.

OB TRIDESETLETNICI SLOVENSKE FOLKLORNE SKUPINE SOČA V HAMILTONU

Darinka Ferletič

"Nocoj je ena lušna noč" je bila tema letošnjega kulturnega dneva, ko je Slovensko kulturno društvo Hamilton-Wentworth dalo priznanje plesni skupini Soča, ki letos praznuje tridesetletnico obstoja.

Večer se je pričel z ogledom slik, albumov, diapozitivov in videokaset, ki so prikazale dosežke več generacij plesalcev skupine Soča. Na razstavi so bila tudi razna darila, nagrade in spomini, ki jih je plesna skupina prejela ob priliki nastopov po Severni Ameriki in Sloveniji.

V začetku kulturnega programa, po petju kanadske in slovenske himne, je sledil kratek življenjepis slovenskega velikana poezije dr. Franceta Prešerna. Letos je minilo 150 let od njegove smrti 8. februarja. Program se je nadaljeval z nastopom starejše folklorne skupine Soča s plesi iz ljubljanske okolice, in v novih primorskih nošah s plesi iz okolice Trsta. Mlajša skupina se je predstavila s plesi iz Prekmurja. Program je popestrilo ubrano petje moškega zbora Majolka, ženskega zbora in mešanega zbora sv. Gregorja pod vodstvom g. župnika Franca Slobodnika in novega dirigenta Janeza Horvata.

Kulturni del programa se je zaključil z ljudskim petjem pesmi "Nocoj je ena lušna noč". Kako hitro so minila vsa ta leta!

Pred tridesetimi leti je bila ustanovljena folklorna skupina Soča z namenom, da med slovensko kanadsko mladino ohranja slovensko kulturo, izroči in pesmi. Hkrati je bil njen namen razvedriti mladino ter ustvarjati in ohranjati občutek identitete med številnimi drugimi kulturnimi skupinami, prisotnimi v okolici Hamiltona. Gospod Frank Jeraj, ki je prvi začel s plesnimi skupinami v hamiltonski okolici, je plesno skupino povezal s slovensko šolo, kar je povečalo število plesalcev. Ustanovile so se številne plesne skupine, katerih zavzeti voditelji so bili: Frank Jeraj, Leopold Kline, Frank Pavlakovič, Maryanne Demšar, Karel Vegelj, Tina Špiter, Marianne Pavlakovič, Marianne Miketič in Sonja Pavlakovič.

Ime "SOČA" so si vzeli po bistri reki Soči, eni izmed večjih slovenskih rek. Plesna skupina si je to ime izbrala pod vodstvom plesnega voditelja Leopolda Klineja okrog leta 1968, in od takrat skupina šteje svoja leta obstoja.

Soča je bila gostitelj mnogim učiteljem, glasbenikom in gostom iz Slovenije. Zadnje čase si je skupina priskrbel material in glasbo za pristne folklorne plesne iz Slovenije in si razširila svoj program. Za navdih si je izbrala znamenito akademsko folklorno skupino France Marolt iz Ljubljane. Vse, kar so se od vseh strokovnjakov naučili, jim je pomagalo, da so se obdržali do danes. Današnji voditelji so David Antolin, Natalie Erzar, Kristina Milutinovič in Tony Horvat, ki nadaljujejo s ciljem, da ohranjajo slovenske tradicionalne plesne, pesmi, običaje in pristne narodne noše. Folklorna skupina Soča je del slovenskega kulturnega društva Hamilton - Wentworth pri župniji sv. Gregorja v Hamiltonu. V svojih tridesetih letih je imela plesna skupina "Soča" srečo, da je veliko potovala ter nastopala pred mnogimi različnimi gledalci. S svojimi nastopi je bogatila razne slovesnosti v župniji svetega Gregorja Velikega v Hamiltonu. Svoje nastope je imela po Kanadi, predvsem v Ontariju in v Quebecu na raznih multikulturnih

festivalih in za razne slovenske organizacije. Pogosto je nastopala tudi v Združenih državah in to vse od Chicaga v Illinoisu do Washingtona, D.C., pa tudi v v Centru Lincoln sredi New York.

Višek svojih tridesetih let obstoja je bila turneja po Sloveniji 1993 leta. V štirinajstih dneh sta obe skupini Soča (mlajša in starejša) imeli enajst nastopov. Ljubitelji folklorne, narodnih plesov in pesmi so bili navdušeni nad njihovimi nastopi in so jih množično podprli v desetih različnih krajih. Mnogi so jih pohvalili za kar profesionalno znanje in poznavanje slovenske folklorne. Poznavalci folklorne so bili zelo zadovoljni z njihovim obširn timerpertoirem, ker je skupina izvajala samo stare, originalne plesne v pristnih, bogatih slovenskih nošah iz različnih krajev Slovenije. Radio, televizija, časopisi so pokazali veliko zanimanje za skupino in napravili veliko pogovorov z njimi.

V letu 1998 je starejša skupina Soča nastopala na multikulturnem festivalu v Wellandu, "Folklore Canada", in je postala članica te mednarodne organizacije. Kot članica bo lahko nastopala na raznih mednarodnih festivalih po svetu.

Vse od svojega prvega nastopa v Parku Gage, pod naslovom "To je tvoj praznični dan", do turneje po Sloveniji, je bil cilj skupine ustvarjati prijateljstvo, veselje in vzdušje zabave med plesalci. Ponosni so na svojo slovensko dediščino.

Ob tej priložnosti se iz srca zahvaljujejo vsem prostovoljcem, staršem in šiviljam, posebno Angelci Škerl, ki je sešila te bogate, živobarvne, pristne primorske noše, kakor tudi Jožici Vegelj in Janezu Kosednarju za njuno dolgoletno pomoč. Folkloristi Soče so ponosni, da so prva plesna skupina, ki ima te noše v Kanadi. Učitelji in pesalci so v folklorno skupino vložili nešteto ur prostovoljnega dela, kar pa se je bogato obrestovalo, saj so se na ta način ustvarjala trajna prijateljstva.

Vsem nekdanjim plesalcem in prijateljem folklorne skupine Soča v Kanadi, ZDA in v Evropi, priskrba hvala za preteklo in bodočo podporo in pomoč.

novice iz kanadske slovenske skupnosti

SLOVENSKI TRIO BAROCCO FORTE V TORONTU

Damjana Bratož

V petek, 12. februarja 1999, so Slovenci, po večini iz Toronta in okolice, napolnili cerkev Church of the Redeemer in prisostvovali izrednemu koncertu, ki ga je podal virtuozni Trio Barocco Forte iz Ljubljane.

Sopranistka Olga Gracelj, trobentač Stanko Arnold in organist Maks Strmčnik so izvedli program, ki je segal od baročne dobe s skladbami Haendla, Stradella, Dolarja in Scarlatija, pa do sodobnosti, ki so jo predstavljali slovenski skladatelji Lojze Lebič, Uroš Krek ter sam Maks Strmčnik, ki je na orglah improviziral. Spored so zaključile tri slovenske narodne v priredbi Maksa Strmčnika.

Občinstvo je z občudovanjem sledilo programu in počastilo visoko umetnost treh glasbenikov z navdušenim ploskanjem kar stoje. Enako so storili tudi po dodatkih, skladbah Purcella in Schuberta.

Čestitamo organizatorjem programa za to izredno koncertno doživetje na tako visoki umetniški ravni.

Upamo in tudi želimo, da se bo praznovanje kulturnega dne v Kanadi nadaljevalo tudi v prihodnje ter da bomo imeli možnosti tudi v bodoče prisostvovati takšnim in podobnim umetniškim prireditvam.

Po koncertu sta spregovorila veleposlanik dr. Božo Cerar in predsednik

Skici s koncerta, Ted Kramolc

Vseslovenskega kulturnega odbora Ivan Plut. Oba sta izrekla nekaj pohvalnih in zahvalnih besed. Na začetku samem pa je dr. Tone Kačnik predstavil umetnike. Prisrčna hvala vsem sponsorjem koncerta. Brez njihove pomoči takšne in podobne prireditve ne bi bile izvedljive.

SPONSORS OF THE CONCERT
All-Slovenian Cultural Committee
Anthony Klemenčič - B. Sc., LL.B.,
Slovenian Lawyer
Canadian Slovenian Chamber of Commerce

Green Acres Motel, Owner: Irena Vidmar
Glanbrook Stairs, Owner: Frank Marič
Dr. Elizabeth Kocmur
Lake Foundry & Machine, Owner: Family
Frank Verdinšek
Slovenia Parishes Credit Union
Leander Škof
Toronto Kitchen Equipmetn Ltd., Owner:
Joe Zoldoš
Wallwood Furniture Ltd., Owner: Family
Lojze Kocjančič
Whiz-A-Top Linen, Owner: Grbavac
Family
Vincent Zenkovič

GOSTOVANJE TRIA BAROCCO FORTE, EDMONTON 9 februar 1999.

Frank Klemen

Ta višinska glasbena prireditev je bila pripravljena pod pokroviteljstvom slovenske ambasade v Ottawi in Kanadskega centra za avstrijske in vzhodno-evropske študije na univerzi v Edmontonu.

Na prednastopni slovestnosti je slovenski veleposlanik v Kanadi dr. Božo Cerar poklonil slovensko zastavo direktorju centra univ. prof. dr. Franzu A. J. Szaboju. V svojem nagovoru zbranim vodilnim

kongres

SLOVENCİ PO SVETU IN NJIHOVI ODNOSI Z DOMOVINO

Dr. France Habjan

profesorjem in navzočim članom slovenskega društva je poudaril pomembnost tega združenja za bodoče kulturno sodelovanje z vzhodno-evropskimi narodi, saj, kot je dejal, Slovenija vstopa v širši evropski svet.

Posebno priznanje je bilo ob tej priliki izrečeno univ. prof. dr. Tomu M. S. Priestlyju, ki že dvajset let vodi Society for Slovene Studies, kot direktor ali pa kot urednik letne publikacije Slovene Studies, ki jo tiskajo v Edmontonu na 240 straneh z gradivom iz socialnih, zgodovinskih in humanističnih ved. Društvo ima trenutno 300 članov. Od teh je približno polovica slovenskih univerzitetnih profesorjev in drugih akademikov z vseh delov sveta. Dr. Priestly je znan po svoji dogletni raziskavi slovenskega dialektja in socialnega manjšinskega jezika v vasi Sele na Koroškem. Za 200-letnico Prešernovega rojstva pripravlja nov angleški prevod "Krsta pri Savici" in več drugih pesmi. Prevaja tudi moderne koroške slovenske pesnike.

S prijetno zakusko, ki je sledila otvoritveni slovesnosti, sta prijazno postregli predsednica slovenskega društva Francka Brus in Elizabeth Orel. Dr. Cerar in njegova soproga sta imela šele tu priložnost, da se srečata z navzočimi Slovenci, ki so bili veseli njunega obiska.

Koncert, ki je sledil v večji dvorani, je bil za vse navzoče edinstveno doživetje, ki bo za vedno ostal v spominu. Visoka profesionalna raven članov ansambla je znana in čislana doma in po svetu. V desetih letih svojih nastopov so ti vrhunski slovenski umetniki prejeli številne domače in tuje nagrade in priznanja za svoje umetniške dosežke.

Olga Gracelj, hvala za vašo lepo pesem in še posebej za "Kje so tiste stezice". Stanko Arnold in Maks Strmčnik, hvala za orgle in trobento.

Radi bi vas poslušali vsak večer.

Konec decembra 1998 je dolgo pričakovani zakonski osnutek "STATUS SLOVENCEV BREZ SLOVENSKEGA DRŽAVLJANSTVA" došel v slovenski parlament. V skladu s 1. odstavkom 176. člena Državnega poslovnika je šest poslancev kot predlagatelj (Ivo Hvalica, dr. Majda Kragelj Zbačnik, Marijan Schifrer, Janez Mežan, Vincencij Demšar ter Rudolf Petan) predstavilo omenjeni zakonski osnutek v parlamentarno obravnavo. Namen zakona je, da Slovincem brez slovenskega državljanstva, to je slovenskim rojakom po svetu in Slovincem v zamejstvu, omogoči status družbene skupine. Slovenski državljan postane ali z rojstvom ali pa ga pridobite potem, ko zadostite predpisom zakona o slovenskem državljanstvu.

Temeljno izhodišče tega zakonskega osnutka je, da je Republika Slovenija matična domovina vseh Slovencev, ne glede na to, kje živijo in od kod izhajajo. Drugo načelo zakonskega osnutka pa je, da slovenski rojaki brez slovenskega državljanstva niti v domovini niti v odnosih z domovino ne smejo biti obravnavani kot tujci. Predlagani osnutek dejansko ponuja možnost vsem Slovincem, ki nimajo slovenskega državljanstva, da si zagotovijo omenjeni pravni položaj, hkrati pa odpravlja vse možne pravne in civilne zaplete, ki bi se skoraj gotovo pojavili z večjim številom dvojnih državljanov. Sprejetje tega predlaganega zakona bi pomenilo korak na poti prizadevanj, da bi vsi Slovenci zaživeli v povezano in enotno narodno občestvo. Idejo in prvi osnutek predlaganega zakona je oblikoval v maju 1992 tedanji minister za Slovence po svetu, zamejske Slovence in narodne manjšine dr. Janez Dular, družno s parlamentarno skupino, zadolženo za Slovence po svetu in za Svetovni slovenski kongres (poslanca Spomenka Hribar in Tone Kramarič). Od

leta 1994 je iniciativo za uresničevanje zakona prevzel Glavni odbor Svetovnega slovenskega kongresa, ki je v dialogu s kongresnimi konferencami po svetu dokončno oblikoval načela predloženega zakona o posebnem statusu Slovencev brez slovenskega državljanstva. Pri oblikovanju osnutka je sodeloval tudi kanadski slovenski kongres, ki je že leta 1996 posredoval pomembnim predstavnikom parlamentarnih strak idejo Statusa Slovencev brez slovenskega državljanstva in tudi izročil prvi pisni osnutek. Zakonski predlog obsega 17 členov in člen 8 govori o pravicah, ki jih je mogoče pridobiti s statusom Slovenca brez slovenskega državljanstva. Te pravice so:

1. pravica do vstopa v državo Slovenijo brez vstopnega vizuma,
2. izenačenost z državljani Slovenije pri plačevanju in storitvah turistične ponudbe,
3. izenačenost z državljani Slovenije pri kandidiranju za štipendije in pridobivanje štipendij,
4. pravica do enakopravnega pristopa k javnim in kulturnim ter znanstvenim projektom,
5. pravica do statusa rednega člana SAZU,
6. pravica do dedovanja po državljanu Republike Slovenije,
7. pravica do pridobitve lastninske pravice na zemljiščih in drugih nepremičninah,
8. aktivna in pasivna volilna pravica na volitvah v Državni svet,
9. pravica do pridobitve odlikovanj in priznanj Republike Slovenije,
10. prednost pred tujci v primeru zaposlitve.

Vprašanje je, kdaj bo omenjeni predlog zakona odobren in v kakšni končni obliki. Upati je, da do tega pride v doglednem času, že v parlamentarnem postopku ob prvem branju. Vsekakor je čudno, da nekateri slovenski politični razlagalci po svetu že danes kritično ocenjujejo omenjeni predlog, čeprav ne postrežejo s kakšno pozitivnejšo alternativo.

Privatni laboratoriji Staneta Ugovška

Cvetka Kocjančič

Stane Ugovšek je eden od najbolj uspešnih kanadskih slovenskih poslovnežev, vendar je kljub svojim poslovnim uspehom ostal skromen in preprost, pa še vedno tako delaven kot takrat, ko je začel odpirati svoje privatne laboratorije. Rad finančno pomaga raznim slovenskim organizacijam in ustanovam v Kanadi. Je član Kanadske slovenske gospodarske zbornice, kjer je nekaj let deloval tudi v upravnem odboru. Slovenci v Torontu ga bolj poznamo po njegovi ljubezni do fotografiranja, saj le redko zamudi slovensko kulturno prireditev in vneto fotografira. Rojen je bil 1932. leta v Šmartnem ob Dreti v Zgornji Savinjski dolini, otroška leta pa je priživel na Rečici ob Savinji. Oče je bil po poklicu čevljarški mojster, obenem pa je bil cerkveni organist. V družini je bilo deset otrok, zato je moral že zgodaj zdoma. Med vojno je živel pri teti v Novi Štifti nad Gornjim gradom in se je po vojni vrnil na Rečico. V Mozirju je končal nižjo gimnazijo, in ker se je dobro učil, so ga poslali v Ljubljano na klasično gimnazijo. Pri študiju ga je nekoliko oviralo, ker je moral nadoknaditi še grščino in latinščino, ker se teh predmetov na nižji gimnaziji ni učil in ker je ob študiju moral opravljati še razna dela, da se je vzdrževal. V Kavarni Evropa je ob večerih postavljaj keglje, ob sobotah pa je s skupino prijateljev hodil na železniško postajo zlagat premog. Štipendije ni dobil, ker se je govorilo, da bo šel za duhovnika. Bolj kot duhovniški poklic ga je vabila medicina. Po gimnaziji se je vpisal na medicinsko fakulteto v Ljubljani. Tudi za ta študij ni dobil štipendije. Delal je v študentski menzi, da si je zaslužil za hrano. Tam je spoznal Mimico, s katero sta potem skupaj pobegnila čez mejo in se v Avstriji poročila.

Za pobeg v tujino se je odločil, ko je uvidel, da brez štipendije ne bo mogel končati študija medicine. Delno pa je k temu prispevala tudi revolucija na Madžarskem,

ki je tudi med slovensko mladino zanetila bojazen, da bo repriza te revolucije nastala tudi v tedanji Jugoslaviji.

Pobeg čez mejo je bil dogodivščina, ki je ne bo nikoli pozabil. "Sam sem malo poznal poti po Logarski dolini, poleg tega sem pa še nekoga plačal, da mi je natančno pokazal pot. Ko sva jo s prijateljem Mirkom Krapežem, skupaj z najinima zaročenkama, zares mahnila čez mejo, sem bil jaz za vodiča. Razmere pa niso bile tako idealne, kot mi je moj vodič razlagal. Zato smo se klatili štiri dni po Kamniških alpah in pod milim nebom prenočevali, preden nam je uspelo prekoračiti mejo. Na avstrijski strani so nas zgrabili policaji in nas odpeljali v zbirno taborišče Asten v Gornji Avstriji. Tam je bilo precej Slovencev in Hrvatov. Ker sem znal igrati na harmonij, so me postavili za vodjo pevskega zbora. Da bi lahko ostali skupaj, smo se odločili za poroko in potem začeli urejati dokumente za odhod v Kanado. Po devetih mesecih čakanja smo se podali z ladjo novemu življenju naproti."

Začetek je bil težak, kot za vse druge priseljence. O tem se Stane Ugovšek takole spominja: "Midva z ženo sva prišla naravnost v Toronto, ker sem imel tu bratranca. On mi je takoj preskrbel delo na gradbišču. Čeprav nisem bil vajen fizičnega dela, sem se moral tudi tega privaditi in postopoma so se mi roke utrdile in sem bil vesel, če sem lahko delal nadure. Po dveh letih dela na gradbišču sem dobil službo pri Ontario Public Health Laboratory, pogojno, če bom opravil šolo. Moj predstojnik je bil neki Ukrajinec in se je močno zavzel zame. Poslali so me na torontsko univerzo, kjer sem se eno leto izpopolnjeval iz elektronske mikroskopije na School of Hygiene. Plačali so mi študij in mi dali normalno plačo. Za to njihovo uslugo sem jim bil neizmenno hvaležen. Deset let sem potem delal pri Ontario Public Health. V tem času nisem prišel niti enkrat pozno na delo, pa tudi enega dneva

bolniške nisem porabil."

Stane Ugovšek je specializiran za plebotomijo, hematologijo, virologijo, biokemijo in bakteriologijo. V desetih letih se je v laboratoriju povzpел na mesto nadzornika. Uvidel je, da je dosegel, kar je tam lahko dosegel, zato se je odločil, da bo odprl privatni laboratorij. "Takrat je ministrstvo za zdravstvo začelo izdajati licence za privatne laboratorije. Tako sem leta 1969 dobil dovoljenje za svoj prvi laboratorij. Kasneje, ko so začeli laboratoriji rasti kot gobe po dežju, so bile te licence ukinjene in začelo se je prekupčevanje z njimi. Na ta način je raslo tudi podjetje Metro Medical Laboratories." Iz enega laboratorija, v katerem je začel delati Stane Ugovšek sam, se je podjetje hitro razraslo, tako da je imel vsega skupaj že šestnajst laboratorijev. Leta 1974 je bilo v Ontariu okoli 270 podjetij, ki so vodila privatne laboratorije, od teh jih je do danes ostalo samo še sedemnajst. Kriteriji za obratovanje laboratorijev so zelo strogi. Inšpekcija prihaja skoraj vsak mesec v ta ali oni laboratorij, poleg tega pa vsak dan dobijo v pregled kontrolni vzorec. Za ultrazvoke in rentgene morajo biti prisotni zdravniki, ki filme pregledajo in odčitajo. Stane Ugovšek je uspel v tem izredno konkurenčnem poslu, ker je sam veliko delal in ker se temeljito spozna na to delo. Pozneje je začel tudi z rentgeni in nuklearno medicino ter z ultrazvoki, za katere sprva ni bilo treba nobene licence, po petih letih pa je vlada tudi to področje začela bolj strogo kontrolirati in je prenehala izdajati nove licence. Privatni ultrazvoki so pomembna konkurenca bolnišnicam, kjer pacienti čakajo tudi po mesec dni, da pridejo na vrsto. Stane Ugovšek je pomislil celo na nakup CAT Scana, aparature, ki stane več milijonov dolarjev. Bolniki morajo čakati tudi po leto dni, da pridejo na vrsto za tak pregled v bolnišnici. Imel je že investitorje, zataknilo pa se je pri dovoljenju. "Sploh je zadnje

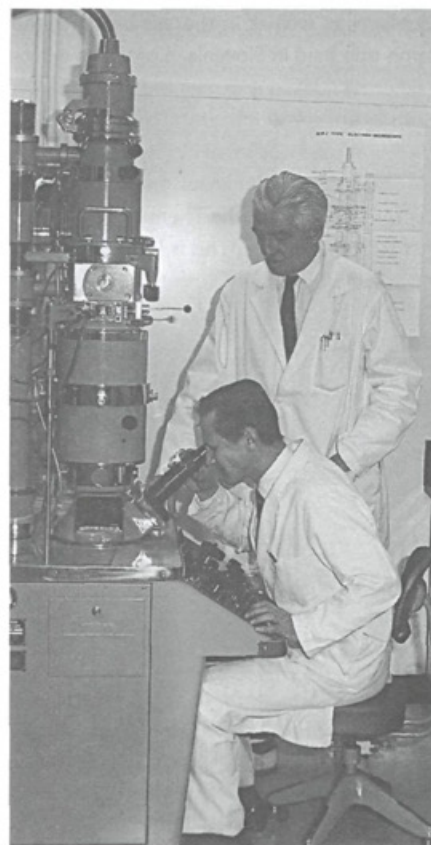
čase, odkar je vlada začela zmanjševati proračun za zdravstvo, veliko problemov glede plačila laboratorijskih storitev," pravi Stane Ugovšek. "Vlada ima določen proračun za laboratorijske storitve, ki se obračunavajo po vseh laboratorijih po enotni tarifi. Vsak zdravnik ima določeno zgornjo mejo za laboratorijske storitve svojih pacientov, in če prekorači to mejo, so kaznovani laboratoriji, ker jim namesto polne cene OHIP plača toliko odstotkov manj, kolikor odstotkov je bilo prekoračenih laboratorijskih storitev, ki so jih tisti mesec zdravniki predpisali. Laboratorijske aparature so zelo drage in pogosto jih je treba menjati, da so enake tistim, ki jih uporabljajo bolnišnice, po drugi strani pa nas ti plačilni ukrepi zavirajo. Pred desetimi leti smo sodelovali s 130 zdravniki, ki so pošiljali svoje paciente v naš laboratorij, danes pa dobivamo napotnice od okoli 280 zdravnikov. Krvne vzorce pobiramo tudi po terenu, v številnih starostnih domovih, tudi v Domu Lipa."

Staneta Ugovška ni sram povedati: "Delal sem štiriindvajset let po šestnajst ur na dan, tudi ob sobotah. Ko sem delal še na Ministrstvu za zdravstvo, sem včasih še ob nedeljah, ko smo šli z družino od maše, šel v laboratorij preveriti teste." Še sedaj, ko mu je zdravnik po operaciji srca svetoval, naj malo bolj počiva, hodi sam redno vsak petek ob šestih zjutraj jemati kri v ukrajinski starostni dom. Rad ima stik neposredno s pacienti in rad svojim delavcem pokaže, da tudi njemu tako delo ni pod častjo. Prav zaradi te njegove skromnosti in preprostosti ga imajo vsi radi. Nekateri tehniki so pri njem zaposleni že

po petindvajset let in več in za vsakega ima vedno prijazno besedo in prijateljski nasvet. Od štirih Ugovškovih otrok so trije zaposleni v medicinski stroki. Njegova dva sinova že vodita laboratorije in Stane resno razmišlja, da je čas, da se umakne. Mlajša hčerka je višja tehničarka za ultrazvok v bolnišnici St. Joseph, mlajša pa je zaposlena kot učiteljica na srednji šoli. "Moja žena ima največ zaslug za vzgojo otrok," prizna Stane Ugovšek. "Ona ni bila nikoli zaposlena zunaj doma in jim je bila vedno na razpolago, tako da sem se jaz lahko toliko posvečal svojemu poslu." Stane Ugovšek je velik ljubitelj klasične glasbe, pa tudi dobre knjige zelo rad prebira. Najbolj priljubljen hobi je zanj fotografiranje. Na slovenske koncerte in prireditve obvezno hodi s kamero in jo tudi pridno uporablja. Veliko fotografij sproti razda, vendar jih ima še nekaj zabojev doma. Morda se niti ne zaveda, kako dragoceno je to fotografsko dokumentarno gradivo. Skoraj vsako leto gre maja v Slovenijo, kjer se dobiva z nekdanjimi gimnazijskimi sošolci, obenem pa izkoristi priložnost tudi za obisk Golice, kamor hodi občudovat cvetoče narcise. Njegovi posnetki narcis krasijo številne njegove laboratorije. Prav tako posnetki drugih slovenskih motivov. Njegov dodatni hobi, ki je prav tako povezan s fotografiranjem, pa je potovanje. Prepotoval je domala že vse celine, še največjo zbirko fotografij pa je prinesel iz Peruja, Costa Rice, Kitajske, Nove Zelandije in Turčije ter iz vseh slovenskih skupinskih potovanj po Sveti deželi, v Rim, Lourdes in Fatimo. Ima tudi lepe zbirke slik z Baragovih dnevo v Marquettu, L'Ansu, Clevelandu, Chicagu,

Sault St. Marie in Torontu.

Stane Ugovšek je velik človekoljub in domoljub. Njegove laboratorije krasijo fotografije in spominčki iz Slovenije in ob osamosvojitvi Slovenije je ponosno razobesil slovensko zastavo na svojo stavbo. Velika je bila njegova finančna pomoč starostnemu domu Lipa, še posebno pri vsakoletnih Walk-a-thonih, pa tudi radio Glas kanadskih Slovencev je bil deležen njegove darežljivosti, kakor tudi številna druga društva.

LOGAR EXHIBITS IN NEW YORK

*Dr. Suzanna Simor
Head Art Librarian
Queens College Art Center*

Before it closes today, we should like to inform you of the current exhibition presented by the Queens College Art Center in the Rosenthal Library in collaboration with the Consulate General of Slovenia in New York. It presents the work of the Slovene painter and printmaker Lojze Logar and was guest curated by our ARLIS colleague from Slovenia, Marjana Lipoglavsek.

Logar is considered one of Slovenia's leading graphic artists, having become prominent in his country in the tumultuous 1960s. A member of the famous OHO group of painters, Logar had his distinctive outlook while being identified with the ironic accent of the American pop art scene. His enigmatic paintings, using lively intense color in a spontaneous way, are filled with vital energy, color and formal tensions. He was chosen to be one of the artists representing Slovenian graphic art in the 1997 book, *The Graphic School of Ljubljana*, as well as in the exhibition of the same title held in Slovenia. Logar has exhibited extensively in one-man and group shows, both in Europe and in the United States, including at the Museum of Modern Art in 1971. He has received numerous awards, most recently first prize in the Triennial of Graphic Art in Sofia, Bulgaria. This is his first solo exhibition in New York City.

The exhibition was opened at Queens College on February 11 by His Excellency Dr. Dimitrij Rupel, Ambassador of the Republic of Slovenia to Washington (one of the country's founders in 1991 and its first foreign minister, later mayor of Ljubljana) and by Mr. Tomaz Salamun, Consul in New York (and Slovenia's foremost poet). Also in attendance were the Consuls General in New York and Cleveland.

The exhibition's curator is Dr. Marjana Lipoglavsek, Head Librarian of the Department of Art History at the University of Ljubljana for more than twenty years, scholar of Baroque art and author of publications on Baroque painting, art critic writing for newspapers, art journals, and Radio Slovenia, serv-

ing as advisor for museums and cultural heritage of Ljubljana.

Marjana has been active in art and art librarianship in numerous ways, as editor for *Allgemeine Künstlerlexikon* (Leipzig), speaker at CIDOC (Committee for Information and Documentation of ICOM) in Ljubljana in 1993 and in Washington in 1994, at CIHA congress in Amsterdam in 1996 (her paper is still on the Internet).

In 1993, Marjana was selected for the Getty Travel Award and participated in the ARLIS/NA conference in San Francisco. She joined ARLIS/NA and attended also the conference in Miami in 1996 where the idea of the present exhibition was born. Among her articles is one on Art Libraries in Slovenia, published in *Art Libraries Journal* 20/1, 1995. In Slovenia, she gave several papers to inform her library colleagues of ARLIS. Marjana has always cherished the idea of establishing an ARLIS in Slovenia. As she tells us, she was the first to have used the specific designation "art librarian" in that country.

It has been a wonderful adventure for us — Alexandra de Luise, Curator of the Queens College Art Center, and myself — to organize this exhibition with an overseas ARLIS colleague, and we wanted to tell you about it.

OTVORITEV RAZSTAVE JOŽETA DOMJANA - gledališki plakat

V četrtek zvečer, 28. Januarja letos, smo Slovenci južnega Ontaria bili priče še enemu zelo uspešnemu kulturnemu dosežku: otvoritvi razstave Celfana Jožeta Domjana - Gledališki plakat, v dvorani Lidlan Hall centra Living Art, v Mississaugi. Na razstavi, ki je bila organizirana pod pokroviteljstvom podjetja Top Grade Molds in Veleposlaništva republike Slovenije v Kanadi, se nas je zbralo kar kakih dvesto ljubiteljev umetnosti.

Razstavo je uradno odprl naš veleposlanik v Ottawi dr. Božo Cerar. V krajšem nagovoru obiskovalcem je dr. Božo Cerar razložil, zakaj Slovenci praznujemo svoj kulturni praznik in obletnico smrti dr.

Franceta Prešerna. Obenem je tudi poudaril pomembnost tovrstnih kulturnih prireditev, ki prispevajo h graditvi slovenskega ugleda v svetu in obenem pomagajo bogatiti multikulturno kanadsko družbo. Zahvalil se je tudi podjetju Top Grades Molds za velikodušno podporo. Od kanadskih častnih gostov je prisotnost županje v Mississaugi, gospe Hazel McCallion, prispevala k ugledu in priznanju umetniške razstave.

Med navzočimi je gospa županja posebej pozdravila gospoda Jožeta Slobodnika in mu čestitala za nedavno imenovanje za častnega konzula, nakar je v nagovoru poudarila, da je Living Arts Centre bil zgrajen prav v ta namen, da lahko služi kanadskim in tudi multikulturnim umetniškim prireditvam. V njenih besedah in navdušenju, ki ga je izžarevala, je bilo čutiti, kako zelo je ponosna, da ima v svojem mestu med prebivalci tudi Slovence, ki so tako uspešni in podjetni prav na vseh področjih, o čemer se je lahko prepričala na lastne oči, ko je že večkrat obiskala našo rodno domovino Slovenijo. 'You Slovenians, you are right up there!', so bile njene besede.

Glavna zvezda in atrakcija razstave pa je bil umetnik sam, gospod Jože Domjan, ki je prijazno in potrpežljivo razlagal in odpiral vrata v svojo umetniško delavnico v Sloveniji prav vsem, ki so bili radovedni. Jože Domjan je med sodobnimi slovenskimi grafičnimi oblikovalci edini, ki je končal dunajsko Akademijo, torej v mestu z izjemno bogatim in pestrim kulturnim in posebej gledališkim življenjem.

Domjan nam je povedal, da najprej prebere besedilo dramskega dela in se nato pogovarja z umetniškim vodjem, režiserjem in dramaturgom. Navzlic razgovorom si Domjan ustvari svojo zamisel, ki se je potem trmasto oklepa in jo tudi zagovarja. Prve cenzure in odklonilne reakcije gledaliških igralcev na njegov pravkar izdelan plakat ga ne motijo, ker vsi ti pozneje uvidijo, da je Domjan v bistvu gledališki sodelavec, ki poskuša najti prostor za svoj odnos do besedila.

Jože Domjan je v svoji umetniški karieri imel številne samostojne in skupne razstave doma in v tujini. Za svoje delo je prejel tudi številna priznanja in nagrade.

Razstava, ki je bila res vredna ogleda, je bila odprta do 28. februarja letos. Prizadevamo si, da na takšne in podobne kulturne prireditve povabimo in peljemo tudi vse naše kanadske prijatelje in znance, ker bodo skupaj z nami tudi oni uživali. Ob zaključku lahko dodamo, da je razstava še dodaten prispevek pri mednarodnem uveljavljanju Slovencev po svetu.

Zahvala za dobro organizacijo otvoritve in podarjeno pijačo je namenjena Vseslovenskemu kulturnemu odboru. Za odlični domači prigrizek pa so poskrbeli: Family Meats & Delikatessen, lastniki Richard in Mary Vitrih, Alderwood Meats, lastnik John Kodrič, Willy's Delikatessen, lastnik Willy Godina. Tudi njim vsem se iskreno zahvaljujemo za nesebično pomoč.

Seveda pa gre zahvala tudi pevskega zboru Majolka iz Hamiltona, pod vodstvom gospoda Franca Slobodnika, za njihov kulturni doprinos pri svečani otvoritvi razstave.

RAZSTAVA GLEDALIŠKIH PLAKATOV JOŽETA DOMJANA

Ted Kramolc, Toronto

Veni od galerij novega kulturnega središča - The Living Art Centre - mesta Mississauga se je februarja z 31. deli predstavil mojster gledališkega plakata g. Jože Domjan. Rojen 1952 v Celju, se je po opravljeni srednji oblikovni šoli v Ljubljani izpopolnjeval in diplomiral na Visoki šoli za uporabno umetnost na Dunaju, kjer slovi gledališki plakat še iz časov Secesije. Razstavljal je samostojno in v sklopu različnih bienalov, širom po Evropi in tudi v Aziji, Združenih Državah in v Mehiki. Prejel je več prestižnih nagrad in odlikovanj. Njegovo delo je strokovno ocenil in pohvalil med drugimi tudi akademik Stane Bernik.

Gledališki plakat uživa v Evropi večji ugled kot severni Ameriki. Tukaj sta znana filmski in predvolilni politični plakat. Prvi je podrejen hollywoodskemu okusu, drugi pa politični realnosti ob času volitev. Že sama oznaka nehoti priključiti v spomin njegovo propagandno miselnost.

Tako so tudi plakati Jožeta Domjana sicer obveščevalni, saj je poglobitni namen plakata oznaniti: kdaj -kje-kdo, razlikujejo pa jih od vsakdanjega izdelka umetniški navdih, tehnično znanje, grafična prefinjenost in sofistikacija pri izbiri črk. Plakat je prav posebna grafična zvrst, katero je Jože Domjan dvignil na zavidno umetniško raven.

Razstavo sem si ogledal dvakrat in razstavljeno delo razdelil v tri skupine. Med strogo grafične in torej najbolj učinkovite bi uvrstil predvsem plakate, ki vabijo na predstave:
W. Shakespeare: Beneški trgovec
A. Galin: Zvezde ne jutranjem nebu
B. Shaw: Pygmalijon
D. Zajc: Medeja
Z. Kodrič: Vidim Vida
Po originalnosti in po smislu za humor:
G. Feydean: Bolha v očesu

I. Brešan: Slavnostna večerja v Pogrebem zavodu

V. Moderndorfer: Parabola o dr. Josefu Mengellu

Po slikovitosti:

Moliere: Namišljeni bolnik

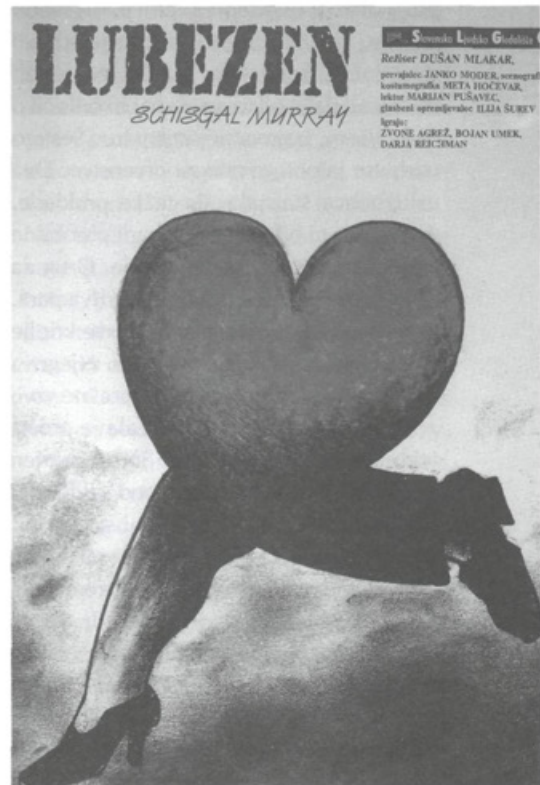
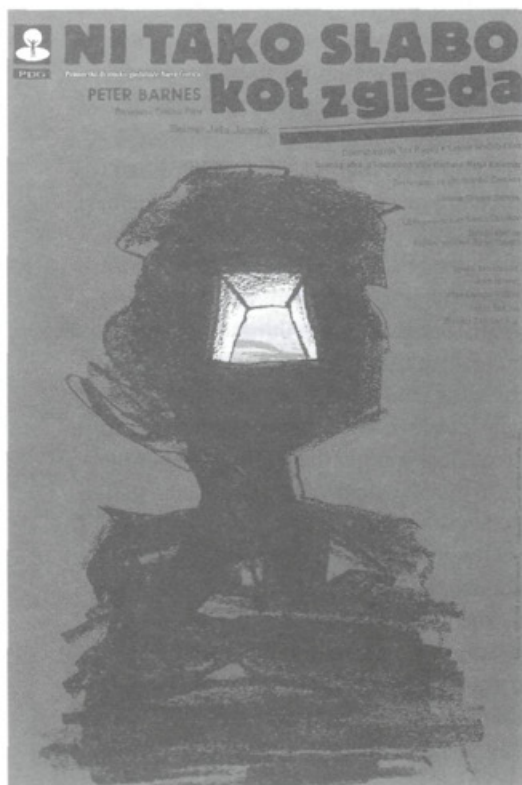
Fr. Schiller: Razbojniki

P. Bernes: Ni tako slabo kot izgleda

Plakat za predstavo "Ni tako slabo kot izgleda" me po prefinjeni barvitosti in tonalnosti spominja na slike mojstra ameriškega abstraktnega ekspresionizma Marc Rothka in je resnična umetnina.

Razstava je opozorila neposredno tudi na - v zamejstvu ponajveč neznane - moderne slovenske dramatike kot so T. Partljič, Z. Kodrič, A. Hing, J. Kranjc in M. Jesih. Razstavo je organizirala slovenska ambasada v Ottawi, postavitve in pripravo okrepčil pa so omogočili tudi nekateri slovenski poslovneži iz Toronta.

Odprl jo je v navzočnosti umetnika in njegove soproge ge. prof. Alenke, množice rojakov in domačih ljubiteljev umetnosti, veleposlanik dr. Božo Cerar.

Ujeti spomini

Frank Leben

Jesenski sejmi so stara tradicija mest v okolici Toronta. Tu se ne prodaja, ampak domači farmerji prikažejo najboljše pridelke, najlepše, najbolj spretno živali. Poleg konj in goveje živine so tu tudi ovce, koze in perutnina. Za vsako panogo pa so posebni sodniki, ki živali ocenjujejo. Podeljujejo prvo, drugo in tretjo nagrado. Trofeje in odlikovanja nato krasijo ponosne farmerje. Razni kramarji postavljajo svoje šotore s svojo ropotijo. Tu so tudi razne igre, kot streljanje v tarčo, metanje krogov, stave in še kaj.

Še pred nedavnim so bili konji, ki so nastopali v raznih panogah, na sejmih največja atrakcija. Danes pa se vsi navdušujejo nad razbijanjem avtomobilov, kar se imenuje DEMOLITION DERBY. Več tisoč ljudi se zbere na stadionih, vsi pa hlastajo po tem, da bi nekaj novega videli, nekaj senzacionalnega, nekaj, kar usmerja pogled na zmagovalca, ki si bo osvojil prvo mesto.

Spominjam se nekdanjih sejmov. Konji težke kategorije so bili skoraj zadnji na programu. V okrašeni opremi so se svetili bronasti krožniki, blesk in sijaj se je odbijal v poznem jesenskem soncu. Na dveh tračnicah pa je bil tovor, ki naj bi odločil o najboljšem, najmočnejšem paru. Šestero parov se je potegovalo za prvenstvo. Dva uslužbenca sta nalagala težke preklade, dokler par ni bil poražen zaradi preobilne teže in izključen iz tekmovanja. Drug za drugim so izstopali. Ostala sta le dva para. Amerikanec iz Chicaga si je na vse kriplje prizadeval za slavo in nagrado. Njegova dva prama sta mirno napela vprežne vrvi, gospodar je zakričal, zahreščala je prosta tehtnica, prečka, na katero je bil pritrjen tovor, iskre so se usipale pod jeklenimi podkvami. "Desno!" je kričal gospodar. Brez oklevanja sta konja pritisnila na desno. "Go! Go!" je kričal in tovor se je premaknil. Pettonski tovor je pridrsal na cilj. Novo preklado so pripeli na tehtnico. Iz ozadja je prihajal še neporaženi par. Vitka, čmolasa deklica, oblečena v kavbojko, je lahkotno hodila pred konjema, ki sta

stopala kot pohlevna jagnjeta. Njen oče je pripenjal prosto tehtnico na tovor. Konja sta drobila bonbonček iz nežne dekličine roke. "Pozor! Pripravite se!" se je oglasil sodnik.

Prav takrat je zarezgetala žrebica. Kakšnih deset metrov stran se je pojavil neznanec, dvignil je steklenico, jo nekajkrat potresel, da je potem razpenjena tekočina brizgala po zraku. "Urin pojavne kobile," je ugotovil konjar, ki je stal v bližini. Črni triletni žrebec, vozil je s svojo materjo, se je z rezgetom sunkoma dvignil na zadnji nogi. Divje je odgovarjal s svojim rezgetanjem. Počil je strel, ko bi morala konja potegniti vozilo. Kobilica je potegnila in premaknila prosto vago v svojo smer. Žrebec se je pogнал, toda tovara ni premaknil. "Poraz!" je zakričal farmer. Žrebec je planil ponovno naprej, toda vaga se ni premaknila. "Goljufija!" so zakričali kmetovalci.

Sodnik se je hitro znašel. "Pozor!" je opozoril nase. "Tukaj sta oče in hčerka, lastnika konj. Deklica je mladoletna in ne bi smela sodelovati, čeprav je v spremstvu očeta. Konja sta izvrstna. Kobilica je stara šest let, žrebec pa tri leta - mati in sin. Po farmerskih pravilih tudi žrebec ne bi smel tekmovati. Vsi pa smo bili priče te nerodnosti. Naredili bomo izjemo in dali možnost ponovitve."

Ljudje so zaploskali. Konja sta nervozno grebla in bila s prednjimi nogami. Šef požarne obrambe je pripeljal gasilsko vozilo na tekmovalni prostor. Nekaj minut in vse je bilo pripravljeno. Nihče se ni zmenil za Amerikanca. Pri bližnjem vozu je držal kobilica pod trebuhom. V roki je imel bič in čakal.

"Pozor!" je naznanil sodnik. Amerikanec je požgečkal kobilica, da je divje zarezgetala. Počil je strel za začetek, toda razburjeni žrebec je bil že v zraku. Njegov rezget ni bil več konjski. Podoben je bil podivjanemu levu. Rital, grizel in trgal je vajeti.

"Vode!" so zakričali konjarji. "Podivjal je. Vode!"

Vodni curki so na mah ublažili podivjanega žrebca. Amerikanec je z bliskovito naglico naložil kobilica k ostalim konjem in še hitreje odpeljal svoj tovornjak. Odnesele je zmago!

A Woman in this World

Dr. Metka Zupančič

In Fisher King, the character played by Robin Williams states that he is 'the errand Knight on his Quest'... the quest for the meaning of life, of love, of suffering, of friendship, of all that might be symbolized by this Grail that he wants to obtain. - I would so much like to see a movie that would depict a similar journey of a woman, and, especially, offer possibilities of a happy end for all the knightesses, on all their own quests...

A friend from Slovenia, who is subscribed to a number of electronic mailing lists, just sent me a heart-tearing, completely demoralizing report about Afghani women reduced to the level of sub-humans, without any social rights, without any freedom of expression or even manifesting themselves in the society: their bodies are not to be displayed in any way, in a public place, and there have been women stoned to death for 'offending the sight' of a stranger by inadvertently showing a tiny piece of their flesh... I don't recall ever hearing or reading of a man being killed or even slightly damaged because of offending a woman's eye... I don't even venture to imagine myself being forced as these Afghani women are, out of their jobs, into the seclusion of their homes where they have no more rights as in public. I can't allow myself to really open to their pain, because it is so overwhelming and because it might push me even deeper into my own powerlessness. I don't think I am using it as an excuse: there are things that I can do and where I am not wasting my energy by trying to help, and there are other things where signing an e-mail petition seems to create just another 'harm,' crushing of the system, of the person who started the petition.

So how can I be a responsible, sensitive woman, aware of the many privileges I am enjoying, and yet helping those sisters to whom I would like to bring support, sympathy, and help? - In a way, I never thought of myself as having had any privileges, in any of the societies where I used to live. It

was the most normal thing for me to get a good education, since I was clever enough to be allowed one. The money issue was raised and resolved: if my parents didn't think it possible to fund me throughout my academic years, there were other ways. Helped by grants, but also working part time while being at two different academic institutions, I made my way up to a post-graduate school, survived in a foreign country, defended my thesis in a rather short period of time, came back home - and took it for granted that I could continue to be the person who I thought I was, a knowledgeable young woman willing to share her skills with her students, share her experiences with colleagues, bring her input in a series of intellectual and cultural activities of the country.

There seemed to be a little something, though, a price to pay, for all this to happen: the pressure to carry on the research didn't leave much space for a child, for a spouse to share the life with. Maybe the work was more important, more fulfilling, even if the yearning for a home on my own remained vivid.

When in my mid-thirties, I needed to reconsider, in the light of a conflict, the outcome of all these endeavors. I needed to check out how worth it was to build my whole life on becoming even more knowledgeable, more enthusiastic about my work. It was only then that it started dawning on to me that my lifestyle was somewhat threatening to a prevailing patriarchal attitude in my home country, no matter how many women were trying to follow a similar path to mine: it occurred to me then that they were probably paying in their own way for their own 'freedom' of remaining who they were and how they thought they could live.

It was when arriving to the United States nearly ten years ago that I was stunned by all different movements for political correctness in academia, including the legal possibilities for women, placed among those 'special social categories,' to be seriously taken in consideration. I still didn't understand how such problems or attitudes would relate to myself: I just carried on my lifestyle, hoping to be professionally do-

ing my best, hoping to stay ethically focused in whatever I did, being more interested in growing spiritually than involved in any particular fighting, for any particular social rights. And how could I, anyway? A foreigner, a wanderer on her quest journey, the question was rather that of where I was to go and what I was to learn?

When I got to live in Canada, I only understood that no matter how diligent I was, no matter how intensely I worked, I was still a woman. I remained paid under the minimum of what I would need to earn, maybe because I was a newcomer and didn't know how to express my rights or promote my skills (also, since we never were taught, in our home country, how not to be humble and how not to accept whatever comes our way). Yet, it was also because I was a woman. As simply as that. At least, in our home country, there was no difference in wages, between men and women.

And now that I am back in the United States, I listen to the president's speech and I realize nothing has changed even here: women still get paid less than their male colleagues, no matter how clever, no matter how knowledgeable they are, no matter what their education is. And it is this same president who somehow does believe that a woman is there either to please him or to make him feel better, but also, just a woman. And yet, it could happen that because of a woman, because of women, this president might go through a very intense process of reevaluating his positions, his views, his power. And yet, this does not in any case mean that women, although used in political battles, will gain a better status, will be considered differently. Yet, we are so far from Afghanistan, thanks God, and yet, it doesn't mean that we need to carry on our lives as if nothing ever happened.

But how do we act, then? What do we do? How do we identify the moment when our personality, our persona, the image that people have of us, becomes so threatening that an academic community tries to expell us from it? Or when the totality of what we represent with our publications and our experiences becomes a reason to

be declared 'overqualified' and thus not employable, and when we are not even granted a possibility to accept lower wages and stay in a working place, so as not to become a burden on the social security lists? How do we gain and how do we keep the material security from which it is so much easier to start an action, to express one's views? And what is it that remains possible, in terms of action?

It seems as if I have myself already chosen where and how to begin. Not that it gives me an always applicable recipe, one that I will never question. Also, moving from one place to another does not make it easy to keep the focus, the courage, the right amount of energy to always find the appropriate groups to work with. I am not talking that much about my academic experiences, although I certainly have a say in what I consider our collective growth and learning, in a classroom situation. Being myself a little different, a little marginal, a never enough American or Canadian, or even French, since I deal with this language and literature and culture, already makes a course that I teach into a different experience. Yet, there is so much material to cover that the shiny little particles, the selves, the inner beings of my students, rarely make their way to the surface. And also: this awakening of spiritual dimensions of my students is not what academic institutions usually expect me to do, not that it would not be enriching and useful...

I am talking of a long process which might have started in the academic part of my being, through reading of women writing about their bodies, their emotions, their ways of creating. And since my own body was awakened to yoga, I knew what these writers meant when they spoke of energy, of fluids, of flows. Progressively, I allowed myself to express this side of myself not only through writing but also through the movement. I started to share the pleasure to be a more centered, a happier woman, a woman of all the worlds, visible and invisible, present and absent, in my yoga classes. In order to spark the light in all these women who walked into my classes, I needed to become myself a different per-

...see page 20

...from page 19

son. The academic, the intellectual, the mental woman was set aside, and the dancer, the player emerged. Women who were attracted into these energy circles did not always know what to expect, what were the realms into which they were entering. They did not trust that their bodies would be able to do 'it,' move with the flow, settle into another space and time. What is spirituality? I heard them ask, and my answer was: the things that are happening for you right now. Your focus and your determination to be here and now, in the process. Your warmth and goodness and generosity and open hearts. And your welcoming all that I bring to you, the chimes, the singing, the playing of the flute, my streightening or supporting your bodies, or just stroking them gently to help you relax. Your curiosity to hear my story, your willingness to accept my difference, since we created together this bond of love, and trust, and confidence that all is right. Since we opened the space for the togetherness to take us further, into sacredness, where the factory workers that you might be could feel from inside the intellectual that I am. Where sisterhood was tangible, overwhelmingly beautiful, and yet so simple. Beyond boundaries of languages, nationalities, cultures, backgrounds, education, and personal experiences.

This is what I miss right now, settling in a new place, another temporary one. This is from what I draw my strength, not searching refuge in past experiences, but keeping open the sacred space of understanding, trusting each other. The one of mutually supporting our quests, of reinforcing our inner source of empowerment. The one that can radiate light in places of pettiness, jealousy, fear. The one that admits brothers, open to the same openings, open to the same quest.

Irma Ožbalt: Dež gre

Cvetka Kocjančič

Pri Dolenjski založbi v Novem mestu je konec lanskega leta izšla zbirka črtic pod naslovom *Dež gre* izpod peresa kanadske slovenske pisateljice Irme Marinčič-Ožbalt. Avtorica živi v Montrealu, kjer je dolga leta poučevala angleščino kot tuj jezik. Tam je tudi doktorirala iz literature in se po upokojitvi bolj resno posvetila pisanju. To je že njena druga zbirka črtic, ukvarja pa se tudi s prevajanjem iz slovenščine v angleščino in obratno. Knjiga *Dež gre* vsebuje enajst zgodb in črtic, vzeti iz realnega življenja, po večini avtobiografskih. V njih se je osredotočila na sodobne probleme, o katerih se v javnem življenju razpravlja bolj malo na resen način ali z več zornih kotov. Izredna senzibilnost avtorice, katere duhovnost sta izoblikovala dva kontrastna svetova, se kaže v vseh njenih črticah. Iz njih izžareva domotožje po domačih bregeh, pa tudi nostalgija po tistih starih časih, ko je bilo "vse lepo in prav", ko materializem in alternativni življenjski stil z vsemi svojimi posledicami nista tako hitro prodirala v naše vsakodnevno življenje. Kot nakazuje že naslovna črtica, v kateri avtorica primerja pohlevno deževje v domačem kraju z orkani in neurji na Floridi, so nove ideje z zahoda prodirale v Slovenijo bolj počasi, tako da so jih ljudje lahko integrirali, medtem ko v Ameriki ljudje v poplavi novih idej in v nenehnem pehanju za materialnimi dobrinami izgubljajo etično in moralno razsodnost. Ožbaltova zna človeku pogledati v dno razbolele duše in bolečino izpostaviti tako, da krepki in plemeniti medčloveške odnose, ker na svojski način prisili bralca k razmišljanju, kaj je prav in kaj ni prav. Sama se ne postavlja za moralnega razsodnika, prej bi rekla, da s sočutjem gleda na ljudi, ki se prepuščajo absurdnemu vedenju, ker v tem vidi duhovno bedo ljudi, ki v materialnih uspehih in pozornosti, ki jo pritegnejo nase, iščejo potrditev samega sebe. S posebnim občutkom se pisateljica pogloblja v življenjska protislovja - v

bedo revežev, ki kljub vsemu svojemu bogastvu ne morejo kupiti zdravja za svojega otroka, in v bogastvo revežev, ki jim osebno dostojanstvo pomeni več kot vse materialne dobrine' umiranje rakave bolnice in istočasno razuzdano življenje njenega moža. Umiranje je centralna tema številnih črtic: umiranje zaradi dedne bolezni, raka, aidsa, kriminala, vojne... Po drugi strani pa so skoraj v vseh črticah čudoviti opisi rož, ki predstavljajo simbol življenja in prerojenja.

Tematsko so zgodbe vzete iz življenja v Montrealu, na Floridi, kamor se avtorica seli vsako zimo, ter Slovenije, ki po dolgih letih še vedno živi v njenem spominu in ji nudi primerjavo, kakšno je bilo življenje včasih in danes. Za svojo slovensko dediščino bi rada navdušila svoje otroke in vnuke, čeprav se zaveda, da bosta čas in okolje naredila svoje. V črtici *Z babico pečeva potico* babica uči vnukinjo peči potico, obenem pa jo uči tudi slovenščine. Pozitivne vrednote slovenske dediščine predaja na praktičen način, jih poveže s spomini na svoja otroška leta, da bi otrok imel občutek povezanosti s svojimi koreninami. Otrokom radostno dojema to svojo razdvojenost, babica pa je neznosno žalostna. Avtorica bralcem prepusti razlogu babičine žalosti: Sama se počuti odgovorna za usodo svoje slovenske dediščine. Bo brez babice vnukinja še kdaj pekla potico? Bo še govorila slovensko?

Črtice odlikuje barvitost jezika. Čudovito so opisani kraji, bodisi na Floridi in v Kanadi, bodisi v Sloveniji, in ob tem se bralec odpočije od napetosti zgodb. S krepkimi izrazi naravnost prisili bralca k razmišljanju. Včasih je z enim samim stavkom vse povedano.

Ožbaltova je v svojih črticah zapisala svoja lastna opažanja, toda spregovorila je v imenu vseh nas, ki zaradi svojih slovenskih korenin, zaradi izpostavljenosti dvema različnima kulturama, čutimo, da v Ameriki le ni vse tako "lepo in prav".

duhovna misel

Velikonočna skrivnost

Štirideset dni je kar precej dolga doba. Človek se je naveliča. Spominjam se otroških let, ko se mi je zdel postni čas nekaj zelo pustega. Narava je bila pusta, hrana je bila pusta (bolj ali manj), zabav ni bilo, nisi smel veseljačiti in mnogo je bilo drugih prepovedi in odpovedi. To je bil resnično čas pokore. Vsaj tako sem ga doživljal sam. Prelom med navadnim časom in postnim je bil prava katastrofa. Prejšnji dan, na pusta, smo si norca brili in se mastili po rekle "pust je masten okrog ust", drugi dan pa smo se posipali s pepelom in še jesti nismo smeli. Kje je tu kakšna zmernost, šli smo iz ene skrajnosti v drugo.

Nič se ni spremenilo od tistega časa, vsaj ne pravila, ki nam jih Cerkev daje. Spremenil pa se je moj odnos do tega. Danes vidim v postnem času nekaj povsem drugega. Kolikor mi je bil včasih pust in turoben, se mi zdi zdaj prav privlačen.

Božični čas je natrpan z vsemi mogočimi in nemogočimi stvarmi, toliko čustev in nežnosti človek težko dolgo zdrži. Poleg tega pa sploh ni bilo časa, da bi se lahko usedel, globoko zadihal. Komaj čakam, da je božično - novoletna doba mimo. Potem stvari stečejo z normalnim tekom. Vse lahko postorim in še najdem si čas, da se posvetim tistemu, kar sem si resnično želel.

Včasih se mi je zdel postni čas zaradi hrane zelo pust, danes pa vidim priložnost, da mi ni treba skrbeti, da ne bi jedel premastno, prebogato hrano, za to poskrbi kar čas sam. Kar lahkotnega se počutiš, ko te želodec ne vleče navzdol, ali pa te glava ne bremeni s svojo bolečino. Človek se v postnem času prav pomladi. Kolikokrat mi pride ob velikih gostijah ali ob neskončnih obiskih na misel postni čas, ko te reši vsega tega, ko ti ni treba za to skrbeti. Ali je razlika hane v tem, da včasih ni bilo toliko hrane, ali je kaj več?

To, kar sem povedal doslej, so samo moja osebna razmišljanja in zunanja opazovanja, kaj je res drugačnega, da občutim na svoji koži. Ostaja pa še druga plat, ki mi bolj in bolj gre v kožo in pod kožo. Postni in velikonočni čas zelo rad vzporejam z božičnim in novoletnim časom.

Za nas kristjane je velikonočni praznik največji, saj nedeljo imenujemo "mala velika noč", pa se navzven tega ne vidi. Kako pa naj se vidi, če se pa ob tem prazniku toliko dogaja navznoter? To je res praznik za posameznika, ko se, hočeš

Žegen, 1920

ali nočeš, moraš ukvarjati s sabo. Zakaj se odpovem določeni hrani, zakaj se ne veselim na veliko, zakaj hodim bolj s sklonjeno glavo? Zaradi drugega?

Verjetno ne. Ampak zaradi sebe. Od znotraj me grizejo vprašanja, na katera ni lahko odgovoriti. Kakšen nesmisel se odraža v velikonočni skrivnosti, ali pa na veliki petek. Življenje se prepušča smrti. Ali se z mano ne dogaja tako? Ali ne gre vse moje prizadevanje v nič? Številna razočaranja me hočejo o tem prepričati, da je ves moj trud zamanj. Kaj se boš trudil, saj bo zemlja vse vzela!

Toda vse moje bitje govori drugače. Moje srce noče tega verjeti. Razum me vleče v temo, v brezizhodnost, toda srce se mu ne da. Mora biti nekaj več. Težnje mojega srca je močnejše od razuma. Srce je začelo biti prej, kot pa sem začel ločevati jabolka od žoge. In končno je srce tudi zadnje, ki da znak, da je konec res tukaj.

Vsa takšna razmišljanja mi rojijo po glavi in me ni strah. Nihče me pri tem ne zmoti, sicer mi tudi pomagati ne more. Kar težko mi je verjeti, da bi križev pot bil lahko kaj dobrega zame, saj me spominja samo na trpljenje. Toda, ali je res, da je križev pot pot trpljenja, ali ni to pot odrešenja? Ali se križev pot res ustavi pri križu, ali ne gre naprej? Tu je verjetno tista razlika, ki nas loči, da se eni z lahkoto prepustimo vodstvu Cerkve, saj verjamejo, da to ni konec, ampak je le resnični začetek, medtem ko se drugi morajo hote ali nehote ustaviti prav tukaj. Poti naprej ni. Ni stene, da bi se dala prebiti. Ni prepada, da bi ga preskočil. Preprosto je konec. Ali mi to pomaga, da bom drugače ravnal, da bom boljši človek? Takšna vprašanja si ne moreš postaviti, ko imaš polno ljudi okoli sebe. To lahko storiš samo v tihoti svojega srca. Če pa se mora srce razdajati, vsa ta vprašanja poniknejo in poskušajo priti na površje pozneje. Duhovne vaje, ki jih prirejamo v naši zupniji, nas poskušajo vpeljati v takšna

razmišljanja, vendar je tri dni premalo časa, da bi dobili kaj globlji vpogled. Je pa bolje kot nič. Morda bomo imeli priložnost biti sami nekaj dni, ali se nam bo priložnost ponudila za ves teden. Se splača izkoristiti, tudi če bi kdo rekel, da je škoda časa. Saj ga je res škoda za vse neumnosti, ki jih drugi počnejo, bom pa še jaz naredil kakšno neumnost.

V tem času nam Cerkev nalaga, kot svoj zakon, da opravimo spoved in sprejmemo obhajilo. To smo včasih primerjali s pomladnim čiščenjem stanovanja. Vsaj enkrat na leto lahko to narediš. Ali bomo nesli jedila k blagoslovu ali ne, je odvisno od tega, ali nam hrana še kaj pomeni. Včasih je bila tako sveta, da smo morali kruh poljubiti, če nam je padel na tla. To je danes nemogoče, ker moramo vreči kruh v smeti, ker zanj nimamo drugega prostora. Kako naj nesem k "žegnu" kruh, ki ga bom potem vrgel v stran, ker bo star in suh? Ali se nam hrana ne spreminja v svoje nasprotje, namesto da bi nam ohranjala zdravje, nam ga ogroža?

Marsikje smo že odstranili križ s stene, da nam ne bi bilo nerodno, če pride na obisk kdo, ki ni kristjan. Moramo imeti obzir do drugače mislečega, in mi smo prvi, ki smo pripravljeni to storiti. Tudi bolj sproščeno se počutimo, ko nas nihče ne gleda "zviška" kot nekakšen nadzornik. Oljčna vejica ob križu je znamenje, da še nismo opustili svoje verske prakse. Preprosti simbol, ki bo kakšnega nemega obiskovalca ogrel pri srcu, češ, nisem edini. Hvala Bogu, da velika noč ni kričeči praznik, kot je to božič in novo leto. Imam res čas zase in za svojega Boga.

Morda bo tudi letošnji praznik pust in nekoliko turoben, toda nič zato, saj je takšno tudi moje življenje. Bom pa drugič šel globlje, saj upam, da mi bo Bog dal še to možnost.

Od vaših duhovnikov

OSMI SLOVENSKI SMUČARSKI DAN V WINDHAMU, CATSKILL MOUNTAIN, NY

Tone Kacinik

Smučanje Slovencev ni prazna beseda, temveč pojem, ki označuje narodni šport vtkan v rekreacijsko življenje mnogih Slovencev, ki si s tovrstno aktivnostjo ohranjajo zdrav duh v zdravem telesu. Pričenši z bloškimi smučmi, je smučanje sinonim s prelepo naravo, svežim zrakom in hitrim, vendar kontroliranim spustom s hriba v dolino.

Udeležba na smučarskem dnevu, ki ga lahko imenujemo že slovenski zimski dan, priporočamo tudi ne-smučarjem, saj gre za veselo, družabno, pesto in razgibano razpoloženje, ki se prične za nas, ki prihajamo iz bolj oddaljenih mest že pot do tja in nazaj.

Do vrhunca družabnega in sproščenega vzdušja pride na slavnostni večerji, ko se podelijo nagrade in izžrebajo lepi dobitki. Naš Slovako Pavlič je bil srečen kar dvakrat zapored. Lansko leto je zadel gugalni stol, letos pa je kot zadnji izžrebanec dobil moped.

Steber slovenske smučarske organizacije pod vodstvom Ivana Kamina je trden in neomajen, ter doslej še ni bilo zaslediti prav nobene šibkosti. Potrdilo uspeha spričujejo številke same, saj se je udeležba gibala tekom vseh osmih let med 160

in 250 privrženci. Iz Kanade nas je bilo 12, Clevelanda 16, Syracuse 6, Washingtona D.C. 6, Pensylvanije 7, New Yorka in okolice 85, eden pa je prišel celo iz Novega Mesta, Slovenije.

Za veleslamo se je vpisalo 64 tekmovalcev. Od celega števila je bilo diskvalificiranih samo sedem prijavljencev.

Tone Kacinik med vratci

SKUPINA	1 mesto	2 mesto	3 mesto
1 - deklice do 12 let starosti	Maša Smonig	Marisa Jenko	Špela Gašperlin
1 - dečki do 12. let starosti	Alex Jenko	Matej Branc	
2 - dekleta od 13 do 18 let starosti	Mojca Branc	Nina Smonig	Olga Burger
2 - fantje od 13 do 18 let starosti	Matic Henigman	Miklavž Bevc	Nick Godec
3 - ženske od 19 do 35 let starosti	Nataša Smonig	Jasna Misvelj	Vicky Kamin
3 - moški od 19 do 35 let starosti	Ivan Kamin	Greg Sodja	David Grbovec
4 - ženske od 36 do 50 let starosti	Tina Jenko	Mira Bevc	
4 - moški od 36 do 50 let starosti	Adny Stajan	Marjan Smonig	Peter Jenko
5 - ženske od 51 do 60 let starosti	Olga Zajec	Susan Godec	Lidija Misvelj
5 - moški od 51 do 60 let starosti	Ivan Kamin	Metod Ilc	Janez Zajec
6 - moški od 61 let dalje	Anton Kačinik	Marjan Heningman	Franček Toplak

UVRSTITEV DRUŽIN

Kamin (Ivan, Ivan jr. in Vicky), Gabrovec (David, Aleš in Rudolf), Smonig (Maša, Nina, Nataša)

"Exercise After 60 Helps Stop Cancer - Same Goes for Younger People, Too"

Ciril J. Godec, M.D.

This past winter some members of Long Island College Hospital took part in a ski day at Hunter Mountain in upstate New York. When we came to the top of the mountain, we saw a group of men and women outfitted with racing numbers. They all wore a badge saying "70 plus." I asked one of them what the badge meant and was told it was their age. My curiosity was triggered when I learned a slalom race was about to take place. The skiers were grouped by age: 70-80, 80-90, and 90+. Their faces displayed competitive spirit and enthusiasm as they slalomed down freshly groomed slopes. I watched a 91-year-old lady who gracefully zig-zagged down time slope, her eyes showing determination to win the race in her group, and she did. A few weeks ago I attended a party for the longest surviving Olympic gold medal winner, Leon Stukelj of Slovenia. He will be 100 years old next November and is still exercising every day. In front of us he was able to lift himself on a chair, his lower extremities completely stretched. He was steady while in the air, no shaking. He won his first Olympic gold as a gymnast at the 1924 Paris games. Altogether he gained three gold medals. In April of this year the New England Journal of Medicine published an article, "Aging, Health Risks, and Cumulative Disability," which convincingly demonstrated that the level of exercise in mid-life and late adulthood is a good predictor of subsequent disability. People with better health habits survive longer, as disability is postponed and compressed into fewer years at the end of life. In 1991 the American Cancer Society estimated that the U.S. population of 250 million had 1.21 million new cases of cancer, with 540,000 cancer deaths. We now have, from many large prospective studies, well-documented data that exercise reduces the risk of cardiovascular disease and cancer. The studies show a dose-response relationship: beginning to exercise is beneficial, and stopping it is harmful. Exercise is beneficial in people over 65. Harm of Inactivity: A sedentary lifestyle brings risks of increased rates of cardiovascular disease and cancer. Not only fitness, but physical activity in itself has anticarcinogenic and cardioprotective effects.

Fitness can be easily quantified, i.e. total time on a treadmill and heart rate. Physical activity is determined more subjectively by attempting to add up all the hours of stair climbing, walking, leisure-time activity, and vigorous sport activity, as reported by people answering questionnaires. Despite the problems inherent in measuring physical activity, a decrease in cardiovascular disease and cancer rates is clearly related to such activity. Physical activity is a safe predictor of fitness. Fitness can be improved only by increasing the level of physical activity. A number of studies have explored the effect of physical activity in men and women older than 60. Fitness in them is as important for the prevention of cardiovascular disease and cancer as it is for younger men and women. If one wants to be healthy, one does not smoke or consume alcohol to excess (limit of two glasses a day for men, one for women), but one exercises regularly, eats carefully, uses seat belts, treats hypertension, utilizes screening for breast, prostate and colon cancer. This may sound almost too ideal to be applicable to society at large, but many individuals already practicing it. Our one trillion dollar health care machine is currently fueled by three forces: First, consumer demands for a free choice of doctors and the newest technology; Second, innovative, market-savvy companies determined to invent and sell this technology; Third, doctors and hospitals eager to deliver it for a fee. Health care costs: A risky lifestyle costs money. Lifetime medical costs in the U.S. are approximately \$225,000 per person and are clearly related to one's lifestyle. Smokers on average live about ten years less than non-smokers. One might therefore argue that smoking saves money, since smokers utilize health care for ten fewer years. This could have a significant savings impact, especially today when health care delivery is dominated by the bottom line. Thus, at least economically speaking, smoking should be good for decreasing health care costs. This would seem to make sense. But the hard data present a different picture. During their lifetime smokers have so many more medical problems that, despite a 10-year shorter life span, their lifetime medical costs are approximately one-third higher than for non-smokers. A National Health Interview Survey found that self-reported health habits strongly predicted annual claims costs over a three-year period. People at low risk had

average claims of \$190, whereas those at high risk had claim save raging \$1,550. The same survey also documented that increased physical activity was associated with fewer visits to the doctor. Health-care promotion needs a redefinition. The main goal should be the improvement of health habits, with the postponement and prevention of major chronic illnesses. This goal won't be cheap. Some studies suggest it might increase costs initially but that savings will start to emerge within three years. In the U.S. today we still deliver the best health care in the worlds. Our medical technology is unsurpassed, our doctors and hospitals are amongst the best in the world. We should continue to practice the highest level of curative medicine. Unfortunately, this is not enough. A reorientation to a healthy lifestyle will save us enough money to channel our fiscal energy into preventive medicine. The money saved could also be used for basic and clinical research, high technology and innovation in curative medicine.

Obesity Redefined: Besides smart nutrition, exercise represents one of the most important pillars of a healthy lifestyle. Currently more than 50% of all Americans are overweight under new definitions of obesity. The National Institutes of Health have concluded that a person is medically over weight his/her body mass index is greater than 25, the previous upper limit having been 27. Body mass index is calculated through dividing body weight in kilograms by the square of one's height in meters. (Former Surgeon General C. Everett Koop, founder of "Shape Up America" commented that the government had just created 35 million newly obese people by introducing a new definition of obesity.) Currently we are the fattest nation on earth and getting fatter. Exercise can help reduce obesity much better than dieting can. We know dieting doesn't work: the more people diet, the more they gain weight. Physical activity has always been of crucial importance to the survival of the human species: we are built for movement. Skeletal muscles constitute 40% of body mass. Inactivity caused by a sedentary lifestyle affects every organ in the human body: it disturbs hormonal and metabolic functions; it causes osteoporosis; and it diminishes the response to stress. Physical inactivity is associated with a higher rate of obesity as well as cancer, cardiovascular disease, osteoarthritis, diabetes, and hypertension.

to be continued...

Prijatelju Jožetu Berkopcu v slovo

John in Marija Kavčič

Mnoge v slovenski skupnosti v Torontu in okolici je globoko prizadela prezgodnja smrt priljubljenega in spoštovanega prijatelja Jožeta Berkopca. Za vedno nas je zapustil 13. novembra 1998. Počiva med pokojnimi Slovenci na Assumption Cemetery v Mississaugi. Jože je bil znan v slovenski družbi kot eden izmed ustanoviteljev in prvih odbornikov Slovenskega športnega kluba v Torontu, ki se je oblikoval septembra 1961. Aktivno in postrvovalno je deloval v društvu prek štirideset let. Že kot mladinec je spodbujal in prevažal mlade slovenske nogometaše na njihove treninge in nogometne tekme. Vsakemu je nudil pomoč in spodbudo. Z lepo besedo ali dejanjem je pogasil mnogo ognjev med mladimi igralci. Ljubil je iskrenost in odkritosrčnost ter čez vse cenil pravičnost. Kljub mnogim športnim uspehom je vedno ostal ponižen in obzirno sočuten do vseh igralcev. Jože Berkopce se je rodil 4. avgusta 1938 v vasi Vinica v Beli Krajini in tam na domači kmetiji preživel otroška leta med drugo svetovno vojno. Kot starejši sin je moral že zgodaj v življenju poprijeti za plug in motiko ter nuditi pomoč domačim. Ko je po vojni oče pobegnil z neštetiimi drugimi slovenskimi begunci v Avstrijo, je bil Jože v veliko oporo materi, ki je ostala sama doma s tremi otroki. Nekaj let po vojni je Jože tragično izgubil sedemletnega bratca. Nesrečni fantek je stopil na živo električno žico, ki je ležala na cesti, in bil na mestu mrtve. Po tej nesreči je Jože materi še bolj stal ob strani ter s trdim delom ponižno in tiho prevzel očetovo vlogo. Oče je med tem odšel v Kanado in kmalu so začeli prihajati paketi. To je bilo med otroci veselja in prijetnega pričakovanja. Med obleko in hrano je prispela v paketu tudi harmonika. Jože bi raje imel kolo in očeta je prosil, naj mu kupi zeleno kolo, toda tudi harmonike je bil vesel in se je nanjo naučil igrati, tako da je mnogokrat zabaval sosede in sovaščane. Ko se je 1952. leta v Vinici razširila novica, da se odpira meja ženam in družinam beguncev, je Berkopčeva mama takoj vložila prošnjo. Šele po deveti prošnji ji je uspelo, da je aprila 1954 odpotovala z Jožetom in mlajšim sinom Jurijem v Le Havre in naprej prek Halifaxa k svojemu možu v Toronto. V novi deželi si je Jože poiskal službo v steklarni Consolidated Glass, obenem pa

je obiskoval večerno šolo, da se je izpopolnjeval v angleščini. V steklarni je spoznal Franka Vlahoviča, rojaka iz Vinice. Ko je ta pozneje odprl svoje podjetje, se je Jože zaposlil pri njem in pri podjetju Albion Glass delal več kot petintrideset let. V svojem prostem času je pridno deloval pri župniji Marije Pomagaj kot član Holy Name Society. Bil je tudi ustanovitelj in vesten, deloven član prvega slovenskega Mladinskega kluba v Torontu. Tam je tudi spoznal Reziko Genorio, hčerko ugledne slovenske družine, in si jo izbral za soprogo. Ustvarila sta si prijeten dom in iz te nove družine so izšli trije otroci: David, Barbara in Michael, ki so v ponos Berkopčevi družini in tudi slovenski

z leve: John Kavcic, Michael Berkopce, Joseph Berkopce.

skupnosti v Torontu.

Za šport se je Jože navduševal že kot otrok. Berkopčeva mama o tem takole pravi: "Jožeta je včasih tako prevarala strast za žogo, da je mnogokrat na skrivaj izginil za kakšen vogal ob cesti, čeravno je klicalo delo na polju." Misel na žogo in nogometno igrišče ga je vedno spremljala in šele v Kanadi je to svojo športno željo uresničil. Ob družini se je Jože pozneje kot igralec nogometa in hokeja največ posvečal Slovenskemu športnemu društvu, ne le v Torontu, ampak tudi na prijateljskih turnejah po Sloveniji, Hrvaški in Srbiji. Trikrat se je udeležil turnee s hokejsko ekipo in dvakrat je nastopal kot nogometni igralec v Sloveniji. Med tem časom je Jože igral hokej tudi v ligi C.Y.O. v okviru župnije Marije Pomagaj, King Clancey M.T.H.L. Elite - Industrial League, Slovenia Hockey League in St. Benedict's Old Timers Hockey League. V poznejših letih si je naložil vlogo pomožnega nogometnega trenerja Slovenskega športnega društva ter vestno treniral nogometaše tega društva na njihovem novem igrišču pri Domu Lipa. Svoj talent je nudil tudi drugim mestnim športnim organizacijam. Deset let je kot trener deloval pri Rexdale Junior Soccer League in pri St. Benedict's Junior Hockey

League. Ob vsem tem pa je tudi vestno deloval kot pomožni trener za Slovenian Junior Hockey Team. To slovensko mladinsko hokejsko reprezentanco je Jože z Ivanom Kavčičem dvakrat popeljal v Slovenijo na prijateljsko turnejo. Nepričakovana bolezen je Jožeta lansko leto v začetku novembra priklenila na posteljo in tako se je končala njegova športna kariera. V veselju človek rad pozablja na preteklost, v bridkosti se pa rad vrača k njej in obuja spomine na prijetna doživetja. Za mnoge od nas, ki smo Jožeta poznali, je bilo obilo takih prijetnih trenutkov. Jože nam je bil v vzor, v veselje in v spodbudo. Mirno in ponižno je prenašal težke bolečine svoje krute in nepričakovane bolezni. Vdan v

svojo usodo, v objemu svoje družine, je Jože mirno izdihnil. Vse svoje življenje je ostal veren človek, dober mož, skrben oče, vnet športnik, ponosen Belokranjec, zaveden Slovenec in nadvse dober prijatelj.

Družina, prijatelji, nogometno igrišče pri Domu Lipa, in še posebej športno društvo Slovenija, ga bodo pogrešali! Hvala Jože! V duhu boš vedno z nami!

z leve: Michael Berkopce, Barbra Banfi, David Berkopce, Theresa Berkopce, Joseph Berkopce

Zlata poroka zakoncev Lenarčič

Stane Kranjc

V nedeljo, 28. februarja 1999, sta Frances in Jože Lenarčič v krogu svoje družine in prijateljev praznovala praznovala 10. obletnico poroke.

Slavnostno kosilo in praznovanje tega zlatnega jubileja se je vršilo v prostorih slovenske restavracije Linden v Etobicokeu, pozneje pa se je nadaljevalo še doma pri Lenarčičevih. Oba slavljenca sta bila rojena v Nadanjem selu, v šmihelski župniji pri Pivki v Sloveniji. Leta 1948 sta zapustila svoj rojstni kraj in odšla po svetu s "s trebuhom za kruhom", kot pravimo. Poročila sta se 1. marca 1949 v begunskem taborišču Ferno, v Anconi. Francka Lenarčič je bila med prvimi Slovenkami, ki so po drugi svetovni vojni leta 1949 z ladjo priplule v Halifax in nato nadaljevale svojo pot do Ottawe. V Ottawi so se zaposlile kot služkinje pri kanadskih družinah. Njihova mesečna plača je bila 35 dolarjev. Njen mož Jože Lenarčič je prišel v Kanado deset mesecev pozneje. Tudi v tistih časih je bila v Kanadi velika brezposelnost in je bilo treba poprijeti za vsako delo, ko je šlo za preživetje. Jože je bil srečen, ko je dobil zaposlitev na pokopališču, kjer je med drugim tudi grobove kopal. Leta 1950 sta se slavljenca preselila iz Ottawe v Toronto. Jože se je zaposlil pri podjetju Planters Peanuts v

Torontu in je pri tem podjetju ostal zaposlen vse do upokojitve, njegova soproga pa je ves svoj čas posvetila družini in vzgoji štirih otrok: Edwarda, Karol, Marka in Dorothy.

Družina Lenarčič se je med prvimi včlanila k Slovenskemu letovišču pri Boltonu. Kakor vsi ostali pionirji tega koščka slovenske zemlje v kanadi, so tudi Lenarčičevi pričeli taboriti v šotoru, na slamnatih posteljah. Sedaj imajo ob bivalni prikolici majhno hišico, kjer še vedno preživljajo mnogo lepih poletnih dni. Jože je na Letovišču poznan kot "oče" in njegova vila je zgrajena na letoviškem prostoru, ki se imenuje "očetovo naselje".

Svojo obljubo "Bod' moja, bod' moja, ti bom lešnikov dal..." je Jože z lahkoto izpolnjeval, saj so se pri podjetju planters povečini ukvarjali z raznovrstnimi lešniki. "Oče" še vedno z veseljem balina, se šali, debatira in prepeva. Oba slavljenca sta zelo dobra pevca. Jože je bil že v mladih letih pevec šmihelskega pevskega zbora, s

katerim je prepeval slovenske pesmi tudi v tistih težkih časih, ko so fašisti strogo prepovedovali slovensko petje. Poleg drugih slovenskih pesmi se po "očetovem naselju" večkrat sliši letoviška himna:

Domovina, domovina,
mili moj slovenski kraj,
Bog ve, katera bo ravnina
grob dajala bo enkrat...

Seveda pa petje ne gre kar "na suho". Pod zelenim javorom Jože vedno z veseljem ponudi kozarček ali dva domačega vinca. Ob zlatem jubileju slavljencema iskreno čestitamo in jima želimo še mnogo zdravih in veselih skupnih let.

Zlatoporočenca v krogu svoje družine. Spredaj: sin Edward, Jože Lenarčič, vnukinja Danielle, Francka Lenarčič, vnuk Justin. V sredini: vnuk Adam, vnukinja Kessica, snaha Barbara. Zadaj: sin marko, vnukinja Jillian, snaha Monica, sin Karol, hčerka Dorothy. Odsotna sta bila snaha Fiona in zet Jamie.

view on

design based studio

Nives Corak

416.932.8592

nivescorak@hotmail.com

HRANILNICA IN POSOJILNICA SLOVENIA PARISHES CREDIT UNION

725 Brown's Line, Toronto, ON M8W 3V7

Tel. (416) 255-1742

618 Manning Ave., Toronto, ON M6G 2V9

Tel. (416) 531-8475

Delawana Dr., Hamilton

Tel. (905) 578-7511

Vse bančne usluge nudimo po najugodnejših pogojih.
Brezplačne potovalne čeke in mednarodna denarna nakazila.

Zobni zdravnik

Dr. A. P. Kačnik

Rosedale Medical Centre, 600
Sherbourne St., Suite 401
(Bloor-Sherbourne subway)
Toronto, ON, M4X 1W4

Tel: 416.922.1161

P. I. CONSTRUCTION

Ivan Pezdirec

General Renovation
Commercial and Residential
Lating Drywall
Acosting Ceiling Tiles

Pager: (416)600-2909
Fax: (905) 625-2990

1139 Talka Cr. Mississauga ON, L5C 1B1

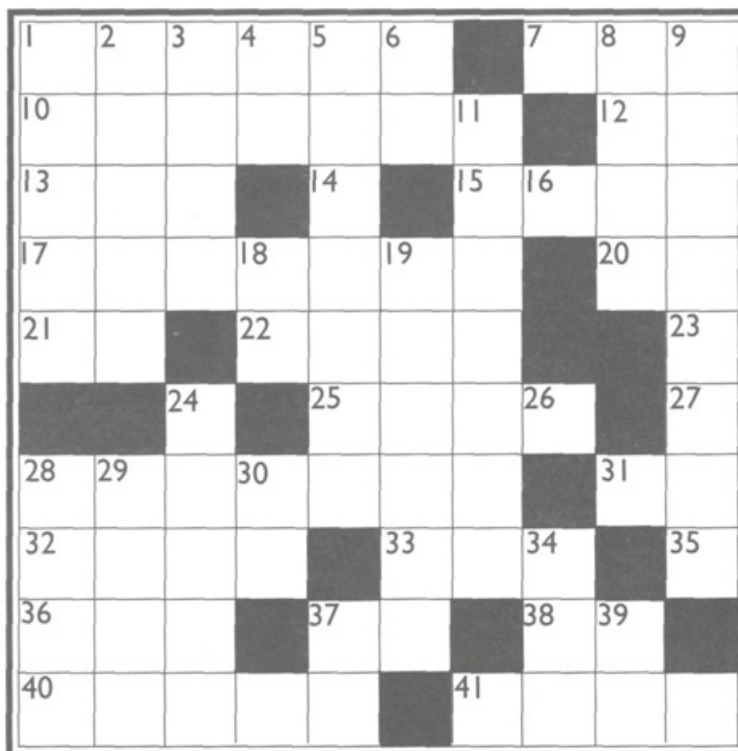
ROCK GARDEN CAFÉ

Owner: BORIS MOZETIC

760 Brant Street
Burlington, Ont.
905 / 632-8465

križanka • crosswords

Sestavila Martina Skok

Rešitev križanke bo objavljena v prihodnji številki Glasila.

Vodoravno:

1. Srednjeameriška država
7. Velika pisana indijska ptica, sorodna fazanu
10. Država na apeninskem polotoku
12. Kazalni zaimek
13. Glavno mesto Italije
14. Mednarodna oznaka za sever
15. Model za obliko obleke
16. 18. črka slovenske abecede
17. Država na jugovzhodu ZDA
20. Kemijska oznaka za molibden
21. Predlog za določanje kraja
22. Študent prvega letnika, novinec, začetnik
23. Rimska 50
24. Okrogla črka in številka
25. Etilni alkohol
29. Rimska 1
28. Slovenski pesnik mlajše generacije, Bogataj
31. Začetnici slovenskega pisatelja, Cankar
32. Velika veža v javnih prostorih
33. Nikalnica
35. Oznaka za Avstrijo
26. Protagonist borilnih filmov v 70-ih letih, Bren
37. Začetnica slovenskega pesnika, Tavčar
38. 10. in 13. črka slovenske abecede
40. Kazalec, pokazatelj
41. Napis na znaku za ustavljanje

Navpično:

1. Mesto v slovenskem primorju
2. Poglavar Hunov
3. Veleblagovnica sredi Ljubljane
4. Albert, skrajšano ime
5. Vitek stolp mošeje
6. 1. in 11. črka slovenske abecede
7. Oznaka za parkirišče
8. Zelo majhen del snovi
9. Dišeča spomladanska rožica
11. Vrsta grmovja in drevja v Sredozemlju
16. Črka, ki označuje registriran znak
18. Začetnici francoske igralk, Bardot
13. Mlad fant, ki spreminja glas
24. Preverjanje videza
26. Oznaka avto-šole
28. Otok v Indoneziji
29. Samec ovce
30. Enaki črki
31. Ravna črka
34. Velika morska riba iz družine sesalcev
37. Začetnici nekdanjega veleposlanika Kraljevine Jugoslavije v Kanadi, Cankar
39. Začetnici britanskega igralca, Oliver
41. Kemijska oznaka za žveplo

Rešitev prejšnje križanke:

MARS, SLAMA, A TRGOVEC, ROMAR, G, S, IK, R, P, VAS, BO, KOMAR, O, SKALA, RM, A, KOLPA, E, MIA, TL, ISTRA, HRUP, GOBA, MORJE

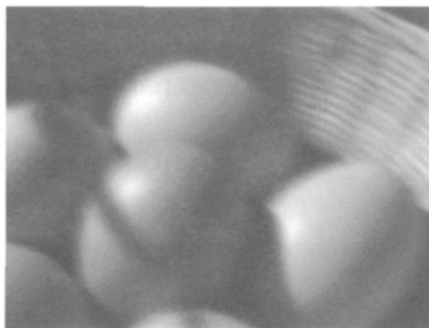
kulinarika

Velikonočni žegen

No translation fully captures the full meaning of "velikonočni žegen". The world derives from Slovenian tradition of blessing food for Easter.

Easter is for Slovenians such an important feast that even the poorest people celebrate it with festive foods. The collection of foods to be eaten on Easter morning is taken to the Church on Easter Saturday to be blessed, and the next day, after returning from early Easter mass, the whole family gathers to have a meal together.

Meats: The preparation of meats for "velikonočni žegen" takes time and careful planning. Special pieces of cured smoked meats, prepared at the time of the slaughtering of the pig, are put aside for Easter. Smoked ham, smoked shoulder, or smoked stuffed "želodec" are used for this feast. Except on the farms where they still do their own smoked meats according to age old tradition,

curing, smoking and drying these large pieces of pork meat is lately done mostly by professional butchers. Smoked meat for Easter festive meal can be bought at any Slovenian butcher in Toronto.

Horseradish: For Easter, home grown horse radish roots are dug out, washed thoroughly and put in the Easter basket along with other foods to be blessed. On Easter morning, the horse radish root was scraped with a sharp knife and the shavings sprinkled on top of the "šunka" (ham) and "želodec," as well as on peeled and sliced Easter eggs. Horse radish root can be bought at most grocery stores in Canada.

Festive breads: Pogača, a fancy white bread, and "velikonočni kolač" were usually baked on Easter Saturday morning. The village women were competing with each other in baking the

biggest, the fanciest festive bread.

"Kolač" - a large size potica baked in special mold - could at times weigh as much as 10 to 17 pounds. The only concern was whether it would fit into the "jebas" - a large round basket in which the foods were taken to the church for the blessing. Easter baking is part of festive anticipation, however, if baking potica seems too difficult for you, you can buy it at some Slovenian delis, or from the individuals who supply "potica" for various Slovenian functions.

Easter eggs: Easter eggs are the universal symbol of rebirth and are known throughout the Christian world. Coloured Easter eggs are part of "velikonočni žegen" in all regions of Slovenia, although they are called by different name (pirhi, rmenke, pisanice) and are also coloured differently, from simple red colour to very fancy designs for which especially Bela krajina is known.

humor

VELIKA LAŽ

Ali veš prijatelj, da je bila zadnjič na avtobusu takšna gužva, da je moral še šofer stati.

PISMONOŠA

"Zares sem jo imel rad.
Vsak dan sem ji pisal pismo in to dve leti po vrsti!"
"In kaj se je zgodilo?"
"Poročila je poštarja!"

MOJSTER IN PILA

Pride mojster v delavnico in reče pili:
"Ti si pila, jaz pa danes še nisem," in odide v najbližji bar.

OGLAS

Izgubil sem indeks.
Poštenega najditelja naprošam, da ga nikomur ne pokaže.

GLEDALIŠKA PREDSTAVA

Torkova gledališka premiera ta teden izjemoma ne bo v četrtek, ampak v soboto.

POHORCI

Pride Pohorc v gostilno in se ustavi pri šanku:
"Toučeno pijvo!"
"Nimamo."
"Kok tou?"
"Kokto pa imamo!"

GORENJSKA

Zakaj imajo na Gorenjskem na vhodnih vratih dve kukali?
Zgornjega zato, da vidijo, kdo je prišel na obisk in spodnjega zato, da vidijo, ali jim je kaj prinesel.

PRIMORC IN GORENJC

Primorc: "Ne morem videti Gorenjcev!"
Gorenjc: "Zakaj ne?"
Primorc: "Ker so vmes previsoki hribi."

ŠTAJERC IN GORENJC

Kaj stori Štajerc, ko postane plešast?
Kupi klobuk.
Kaj stori Gorenjc, ko postane plešast?
Proda glavnik.

GREEN ACRES MOTEL

1303 Lakeshore Rd. E.
Mississauga, ON
L5E 1G5
Tel: (905) 278-6910

West Side Toronto
Adjacent to Downtown Toronto
Via Expressways

FAMILY MEAT & DELICATESSEN

Na razpolago imamo vse vrste domačih izdelkov, prekajeno meso, po naročilu odojčke, pečene na ražnju.

Za najboljšo postrežbo sta na voljo:
Mary ali Richard

278 Brown's Line
Toronto, ON, M8W 3T5
416 255-1098

WHIZ - A - TOP LINEN

OWNED AND OPERATED BY THE
GRBAVAC FAMILY
LINENS FOR ALL OCCASIONS. LARGE
VARIETY OF COLOURS.
LET US HELP MAKE YOUR EVENT
COMPLETE.
142 STAPELTON AVE.
HAMILTON, ON. L8H 3N8

TEL: 905 545 1316
FAX: 905 545 7869
WATS 1-800-263-8623

Anthony Klemencic
B.Sc., LL.B.

SLOVENSKI ODVETNIK

Tel: (416) 251-5281
Fax: (416) 251-0029

332 Browns Line
Toronto, M8W 3W2

ROCKWOOD OPTICAL

owner:
MARJAN MOZETIČ

- Eye Examinations Arranged
- Laboratory on Premises
- Lenses Duplicated
- Prompt Service
- Repairs

Rockwood Mall
4141 Dixie Road, Missisagua
Tel: 625 6444

Miro or Peter Rak
will be happy to discuss
with you all the
characteristics of Diamonds and
other precious stones.

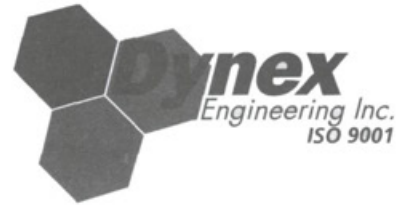
Alderwood Plaza
857 Browns Line
Etobicoke, ON, M8W 3V7
Phone: (416) 255-4429

SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

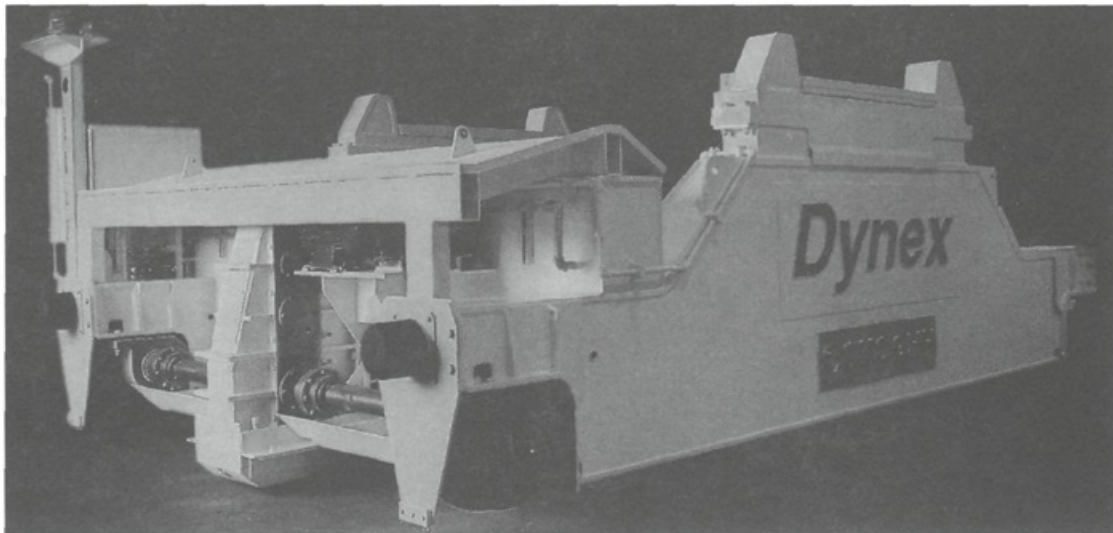
JANEZA E. KREKA

747 Brown's Line
Etobicoke, ON, M6W 3V7
Tel. (416) 252-6527
636 Euclid Ave. Toronto
ON. M6G 2V9

Vse bančne usluge nudimo pod
izredno konkurenčnimi pogoji.

2300 Forbes Street, Whitby, Ontario Canada L1N 8M3
Tel: 905 721 1200 Fax: 905 721 1204
Website: <http://www.dynexeng.com> Email: pkoslik@dynexeng.com

Turnkey Steel Mill Equipment

Titan Stanko P. Eng.

**MIHAEL
ACTION**
INTERNATIONAL

MEC
GROUP
LIMITED

MIHAEL LUZAR

TEL: 416-255-5920 FAX 416-255-5983
E-MAIL: MECGROUP@INTERLOG.COM

REPRESENTING ALL RHEEM PRODUCTS IN SLOVENIA AND REPUBLICS OF FORMER JUGOSLAVIA WE PROVIDE DESIGN AND INSTALLATION OF ALL TYPES AND SIZES OF HVAC SYSTEMS - INDUSTRIAL / RESIDENTIAL / COMMERCIAL / INSTITUTIONAL / SPECIALIZED FACILITIES - EQUIPMENT AND INSTALLATION CAN BE PURCHASED AND ARRANGED FROM CANADA

909 Pantera Drive
Mississauga, Ontario
L4W 2R9

Tel: 905 625 9571
E-mail: jmdieltd@connection.com
Internet: <http://jmdieltd.hypermart.net>

J.M. Die Limited

precision dies • tools • moulds • jigs • machining • lathe work and stamping

Joe Skof
PRESIDENT

GRADBENO PODJETJE JOE KASTELIC LIMITED

KVALITETA,
KI JI VSEKAKOR
LAHKO ZAUPATE

Tel: (416) 255-2085
Home: (905) 271-5538
770 Browns Line
Toronto, ON. M8W 3W2

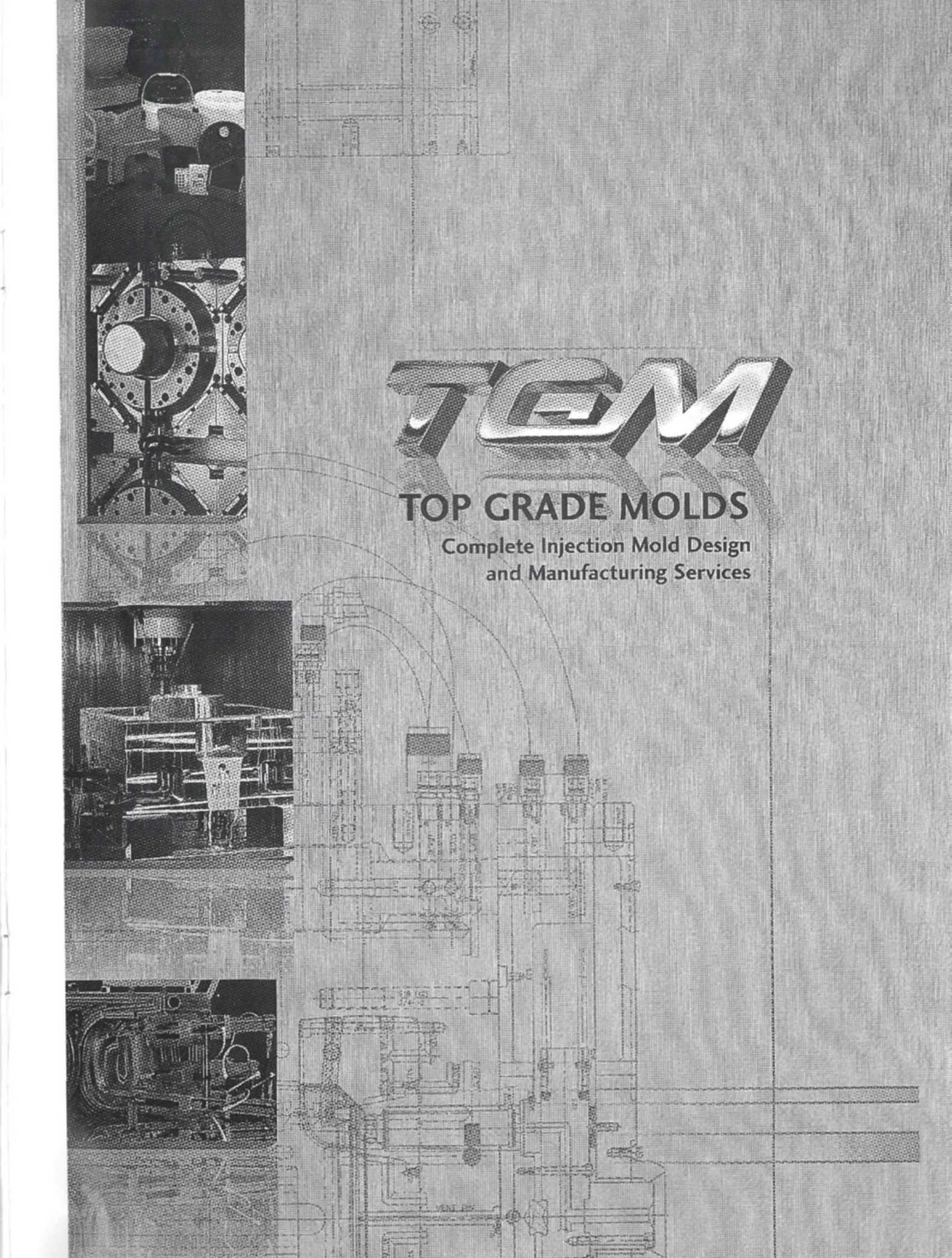
Condu Electric

Industrial, Commercial & Institutional

John Recel
EI5513

105 Riverhead Drive
Etobicoke, Ontario
M9W 4H1

Tel: 416 741 7374
Fax: 416 741 7372
Pager: 416 331 3641

TGM

TOP GRADE MOLDS

Complete Injection Mold Design
and Manufacturing Services

Toronto

13. marec
Kanadski slovenski kongres, *Občni zbor*
19. marec
Vseslovenski kulturni odbor, *Občni zbor*
10. april
Folklorna skupina Nagelj, *Primorski večer*
18. april
Lovsko društvo Planica, *Občni zbor*
24. april
S.H. & A.C., Ribolov v Allistonu
Holiday Gardens, *Banket*
Belokranjski sklad, *Jurjevanje na Brown's Line*
25. april
S.H. & A.C., *Tarok turnir*
8. maj
Mladi glas, *Materinski dan na Brown's Line*
9. maj
S.H. & A.C., *Materinski dan v Lovskem domu*
6. junij
Slovensko letovišče, *Telovska procesija*
12. junij
Lovsko društvo Planica, *Ribolov na jezeru Nippissing*
13. junij
Večerni zvon, *Piknik*
19. junij
S.H. & A.C., *Ribolov na jezeru Nippissing*
20. junij
Društvo Simon Gregorčič, *Gregorčičev dan*
27. junij
Holiday Gardens, *Piknik*
Kanadski slovenski svet, *Slovenski dan v Boltonu*
4. julij
S.H. & A.C., *Piknik v Allistonu*
11. julij
Večerni zvon, *Tombola*
17. julij
Slovensko letovišče, *Poletni večer*
18. julij
Holiday Gardens, *Piknik*

Hamilton, Niagara

6. marec
Sava, Kitchener, *Lovski banket*
Bled, Beamsville, *Prireditev*
7. marec
Župnijska katoliška ženska zveza, *Letni bazar*
21. marec
Društvo Sv. Jožefa, *Letni banket*
27. marec
Lipa Park, *Miss Lipa Park banket*
Bled, Beamsville, *Lovski banket*
27. marec
Bled, *Lovski in ribiški banket*
Lipa Park, *Članski banket*
4. april
Lipa Park, St. Catharines, *Banket*
24. april
Bled, Beamsville, *Mladinski ples*
25. april
Sv. Gregor Veliki, *Letni župnijski banket*
Slovenski park, *Vinski sejem*
8. maj
Lipa Park, St. Catharines, *Materinski dan*
Sava, Kitchener, *Materinski dan*
Bled, Beamsville, *Materinski dan*
9. maj
Triglav, London, *Materinski dan*
Župnijsko kulturno društvo, *Materinski dan*
23. maj
Slovenski Park, *Prvi piknik*
24. maj
Lipa Park, St. Catharines, *Open House*
31. maj
Bled, Beamsville, *Prvi piknik*
13. junij
Slovenski park, *Telovska procesija, Piknik*
Bled, Beamsville, *Dan očetov*
20. junij
Triglav, London, *Dan očetov*
Bled in župnija, *Dan očetov*
27. junij
Slovenski dan 1999 - Bled Beamsville